

SPIONAGE AAN UNIEF

Er is geen enkele reden om u onveilig te voelen. De Staatsveiligheid waakt over de K.U.Leuven en haar studenten. De universiteit werkt gelukkig niet actief mee aan het traceren van studenten. James, de wodka-martini. Shaken, not stirred.

GEERT JANSSEN |

Spionage aan de K.U.Leuven. Het klinkt als de korte inhoud van de nieuwe Jan Verheyen. Toch is het bloedige ernst. Alleen is het heel moeilijk een grens te trekken tussen de nuchtere waarheid en de vele wilde insinuaties.

Aan die laatste categorie geen gebrek. De Staatsveiligheid zou dossiers bewaren over elke voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie en elke hoofdredacteur van *Veto*. Er zou geregeld een agent rondhangen in café Libertad met de bedoeling het studentenleven in de gaten te houden. Studentenorganisaties uit extremere hoek zoals Comac en de NSV! zouden geïnfiltrerd zijn. Geruchten genoeg, geen mogelijkheid ze te checken. Wat weten we wel?

Bart De Moor, vicerector Internationaal Beleid: «Er zijn regelmatige contacten tussen beleids mensen van de universiteit en de Staatsveiligheid. Ik vermoed dat dat bij andere universiteiten ook het geval is. De Staatsveiligheid heeft de oudmodische missie het wetenschappelijke patrimonium van het land te bewaken. Ik heb ze al een paar keer ontvangen. Dat zijn gesprekken over wat wij voor hen kunnen doen en

zij voor ons. Niet op het niveau: wij volgen student zus en zo en jullie moeten helpen zijn activiteiten te traceren. Zij kunnen hun dossiers niet zomaar op tafel leggen. Ik kan formeel bevestigen dat wij nooit in opdracht van iemand anders studenten zullen laten traceren.»

DISCRETIE

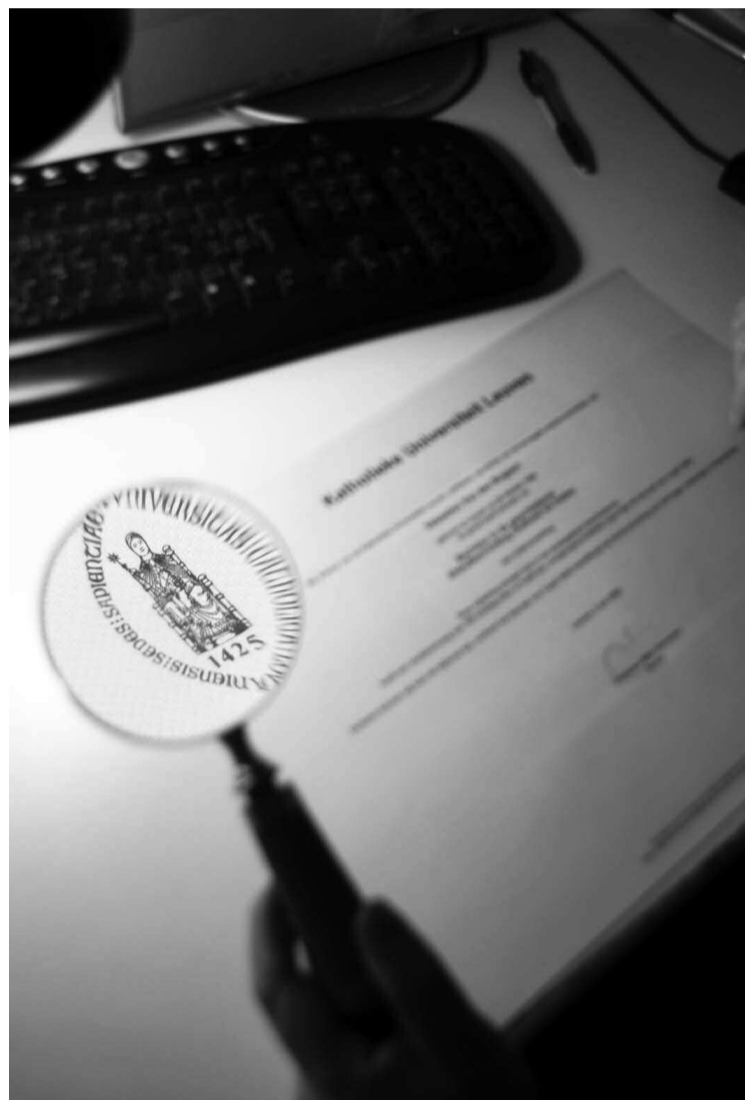
Dat de universiteit geen studenten traceert is een pak van ons hart. Dat de Staatsveiligheid zich daar niet door laat tegenhouden, is de evidentie zelve. De opleiding Arabistiek bijvoorbeeld is vanzelfsprekend interessant in de post-Elfseptemberwereld. Een ex-preses van Eoos, de kring van Taal- en Regiostudio's, getuigt.

Een ex-preses: «Dat contact is toen in alle discretie verlopen, niks spectaculairs. Er is gepolst naar mensen van wie eigenlijk wel geweten was dat ze er een extremistische visie op na hielden en bepaalde contacten hadden.»

Veto: *Extremistisch in termen van links en rechts of in een islamcontext?*

Een ex-preses: «Bij ons ging het over de islam, maar ik kan me perfect voorstellen dat ze gelijkaardig onderzoek doen naar links en rechts.»

Lees verder pagina 2.

BAS VAN DEN BOGAERT

VERDER IN
VETO |

DRUGS

| 6

ZIGEUNERS

| 7

SVEN ORNELIS

| 20

Beeld |

Is het een vliegtuig? Is het een vogel? Nee, dat is het niet. Het is Respectman die je aan de hemel ziet.

Mega Mindy heeft afgedaan. Hij toont zich enkel nog als een vijfender-tigjarige dronkaard. Omringd door zijn *so called friends* strompelt hij naar zijn huwelijk. Respectman is de plaatsvervangende held van de dag.

Zoals Superman zich enkel liet interviewen door Lois Lane, poseert Respectman enkel voor Sophie Verreyken. Als er iets moois groeit tussen hen, leest u het hier.

(GJ)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:
4 pagina's extra!

VERVOLG VOORPAGINA

Professor De Moor kan niet bevestigen dat de opleiding Arabistiek geïntegreerd wordt. Dat gebeurt echter wel bij bepaalde buitenlandse studenten.

De Moor: «Er gaan systematisch knip-lichten branden wanneer studenten uit bepaalde landen komen. Iran, het Midden-Oosten en Noord-Korea staan zeker op die lijst. Er is een bepaalde logica waarbij bepaalde landen hoger op de alarmlijst staan dan andere. We hebben ook hoe langer hoe meer te kampen met jonge mensen die met een studentenstatuut op illegale wijze het land proberen binnen te komen. Studenten uit Nigeria bijvoorbeeld, daar wordt met bij-

zondere aandacht naar gekeken. Dat is geen probleem van veiligheid maar van immigratie, een manifestatie van toenemende globalisering.»

URANIUM

Valt er naast het in de gaten houden van verdachte personen ook nog gevaarlijke informatie te rapen aan de K.U.Leuven? Er is het bekende geval Abdul Quadir Kahn. Deze Pakistaan promoveerde in 1972 in Leuven. Later leerde hij in Nederland de techniek om uranium te verrijken. Daarmee legde hij de basis voor de Pakistaanse atoombom.

De Moor: «Bij mijn weten zit er weinig echt

militair onderzoek aan de K.U.Leuven. Hebben wij geheime contracten met defensiebedrijven? Ik sluit niet uit dat dat hier en daar het geval is, maar het is zeker geen systematisch beleid van de universiteit. Ik denk zelfs dat veel collega's en laboratoria dergelijk onderzoek zouden weigeren.»

«Met elke wetenschap kan je vroeg of laat wel iets verkeerd doen. Technologie kan je gebruiken in goede en in kwade zin. Mensen worden soms crimineel ook al zijn ze intellectuelen. Daarvoor kan je de instelling waar ze hun opleiding hebben genoten niet echt verantwoordelijk stellen.»

«Wij zijn natuurlijk niet bij machte te

voorspellen wat onze studenten in hun latere carrière gaan doen. Als iemand hier biochemie studeert en daarna bioterrorist wordt: zijn wij dan verantwoordelijk?»

Veto: *Terrorisme, het hoge woord is eruit. Zou de universiteit het doelwit van een aanslag kunnen zijn?*

De Moor: «Niet meer of minder dan elke andere instelling van openbaar nut of waar veel mensen samenkomen. Ik denk dat we op dezelfde hoogte zitten als het parlement of als voetbalstadions. Er is geen verhoogde aandacht voor universiteiten in het kader van terrorismebestrijding.»

Over twee weken meer over dit thema

GEBUisd? (2) | Ludo Melis

Wie heeft het bestuur in handen aan onze universiteit? Op wie moet gevloekt worden wanneer het misloopt? In tien delen evalueert Veto de leden én het beleid van het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), het kloppend hart van onze alma mater. Deze week staan vicerector Ludo Melis en zijn Onderwijsbeleid op het menu.

RUBEN BRUYNNOOGHE & JORIS HIMPENS |

Melis is geen nieuwkomer, ook bij de vorige rector, Marc Vervenne, stond Melis in voor het onderwijsbeleid. Een van de redenen voor de huidige rector om Melis opnieuw te kiezen als vicerector was zijn kennis over bepaalde dossiers. Onder de vorige rector werden heel wat onderwijsvernieuwingen ingezet, het is nu terug aan Melis om die vernieuwingen op een goede manier af te ronden.

Melis: «Tussen 2003 en 2008 zijn alle regels in verband met het hoger onderwijs in Vlaanderen veranderd. Eerst had je de academisering, dan de flexibilisering en tenslotte de financiering. Bovendien komen er elk jaar aanpassingen in de decreten. Nu is het hoog

derdaad niet gezegend geweest met een rustig onderwijslandschap. Niet alleen werd afgestapt van het jaarsysteem, ook het tolerantiesysteem werd ingevoerd en bovendien kwam de tweejarige master vorig jaar uitdrukkelijk ter discussie. «We hebben heel wat veranderingen moeten doorvoeren op aangeven van de decreetgever. Als vicerector ben je eigenlijk degene die dat alles moet coördineren, aanvoelen wat er leeft binnen de gemeenschap, voorstellen moet formuleren en die tenslotte ook nog moet uitvoeren.»

STANDBEELD

Als speler binnen een complex spel staat Melis echter niet volledig buiten schot, het is immers zijn taak om de veranderingen zo soepel mogelijk door te voeren.

“Misschien heb ik wel bijgedragen tot de chaos”

tijd om al die veranderingen te verteren.”

Melis is de voorbije jaren in-

«Misschien heb ik soms bijgedragen aan de chaos», geeft Melis toe bij de evaluatie van zijn eigen be-

leid. Voorbeelden van die chaos zijn te vinden in de vervroegde examenplanning die wat ongelukkig in werking is getreden. «Je kan als vicerector alleen maar tevreden zijn als hier goed onderwijs wordt gegeven en als hier goed gestudeerd wordt. Een mandaat opnemen is een dienst verlenen

toch niet te mogen.”

Het debat rond de tweejarige master leidde vorig jaar tot hoog oplaaierende emoties binnen de studentenvertegenwoordiging. «Het probleem was dat het idee leefde dat er over twee dingen beslist moest worden, namelijk zowel over het idee van een twee-

WTF?

Het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) wordt bevolkt door de vicerectoren en de rector. Vorig jaar nog heette het orgaan het College van Bestuur, maar tegenwoordig is dat dus GeBu. De voornaamste taak bestaat uit het uitvoeren van het dagelijks bestuur van de universiteit. Het staat in voor het ontwerpen van het beleid en voor de opstelling van een strategisch meerjarenplan voor de K.U.Leuven. De beslissingsmacht ligt echter bij de Academische Raad, waarvan ook de decanen en vertegenwoordigers van studenten en personeeldeel uitmaken.

aan de academische gemeenschap, ik hoef geen standbeeld voor welke verwezenlijking dan ook.”

TWEELAJARIGE MASTER

Melis was tot 2006 decaan van de faculteit Taal- en Letterkunde. Die worstelde vorig jaar heel hard met de vraag of zij wilden overschakelen op een tweejarige master. Melis: «Het idee leeft daar al zeven jaar, het werd tijd om een principebesluit te maken. Ook de politieke opportuniteit was daar, maar eigenlijk heeft de regering ons te weinig tijd gegeven. We wilden de lerarenopleiding in die tweejarige master opnemen, maar dat bleek dan uiteindelijk

jarige master als de concrete uitwerking ervan. Door de politieke beslissingen was dat echter een chaotische bedoening. We zouden graag dit jaar echt een beslissing willen nemen over de vraag of er een tweejarige master komt of niet en wat de essentiële voorwaarden daarvoor zijn», aldus Melis, «Ik ben ervan overtuigd dat er uiteindelijk een tweejarige master zal komen, maar we mogen dat niet overhaasten.»

STABILISEREN

In essentie komt onderwijsbeleid erop neer studenten beter te wapenen om hun studie te kunnen voltooien. Dat doe je door algemene regels op te stellen, maar met die algemene regels moet worden opgepast. «Voor individuele gevallen is er altijd een oplossing te vinden, je mag die niet te snel oplossen met een nieuwe algemene regel. Neem nu de flexibilisering, waarbij de studenten veel vrijer hun studieprogramma kunnen samenstellen. Die was oorspronkelijk bedoeld voor bepaalde doelgroepen, maar die is nu tot een algemene regel geworden», besluit Melis.

Het onderwijslandschap zal de komende jaren niet stil blijven staan, maar de stroomversnelling van de afgelopen jaren is stilaan achter de rug. «Nu moeten we de dingen stabiliseren. Daarna kunnen we ons bezighouden met de constante, misschien wel interessantere, vragen zoals «Zitten we wel goed met ons onderwijsaanbod?» of «Realiseren we wel die brede basisvorming binnen de bachelor en de verbreding in de masters?»

Baas over eigen thesis

Stel. Je zweeft, zweeft en werkt maandenlang aan een masterproef. Je pronkstuk. Wil je dan niet graag weten wat er daarna mee kan gebeuren? Wie er de auteursrechten over bezit en waar ze gepubliceerd zal worden? Veto speelt Madame Blanche en schetst het lot van je thesis.

PIETER HAECK |

Het algemene beeld dat bestaat over masterproeven is dat je er een jaar of twee jaar hard aan werkt en dat ze daarna stof staat te vergaren in één of andere bibliotheek. Welnee! Goed nieuws! Vorig academiejaar werd immers beslist dat masterproeven niet langer in gedrukte versie worden opgeslagen, maar enkel in elektronische vorm. Dat geldt wel enkel voor de masterproeven die een vereiste 10 op 20 hebben behaald. Keek u wel uit naar het idee dat uw masterproef in de bib zou staan? Weet dan dat deze beslissing vooral gestoeld is op het argument van de ruimtebesparing. Bibliotheken kunnen tegenwoordig uit van de masterproeven.

Je masterproef blijft niet onbeperkt, slechts acht jaar opgeslagen en is in zijn volledige vorm enkel beschikbaar voor studenten van de K.U.Leuven, via een zogenaamd *open-archive*-systeem. Externen kunnen weliswaar een titelbeschrijving opvragen of de volledige tekst na toelating. Het feit dat je masterproef enkel nog online te vinden is, zorgt er ook voor dat de auteursrechten over een masterproef weer volledig bij een student terecht komt. Op die manier kan alleen een student beslissen over een eventuele publicatie van passages uit de masterproef in wetenschappelijke literatuur. Het is echter niet zo dat de universiteit helemaal het pleit verliest, aangezien zij nog volledig over het recht van gebruik beschikt, wat betekent dat zij jouw masterproef mag aanwenden voor onderwijs en onderzoek.

Ook al bezit een student alle auteursrechten, meteen moet daar worden opgemerkt dat auteursrechten niet hetzelfde is als het recht op een idee. «Stel dat je bepaalde ideeën of concepten uitwerkt in je thesis, dan vallen die onder de bescherming van de intellectuele eigendom, iets wat nog helemaal iets anders is dan de auteursrechten», legt Anton Schuurmans, ondervoorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten uit.

STEPHANIE VERBEKEN

Clash tussen kennis en begeleiding

De kloof tussen het secundair onderwijs en het universitair onderwijs ligt bezaaid met studenten die de overgang niet haalden. Is dat enkel te wijten aan de gesneuvelden of zit het onderwijs er zelf voor iets tussen? Wij zoeken uit of een oriënteringsbeleid een oplossing biedt.

RUBEN BRUYNOOGHE & JORIS HIMPENS |

De meest recente trend is het oriënteringsbeleid. De voornaamste reden voor de lage slaagcijfers in het eerste jaar universitair onderwijs is een slechte keuzevorming. De laatste tijd zoekt de universiteit dan ook haar heil in het opstarten van een oriënteringsbeleid. Hoe dat beleid er exact zou moeten uitzien weet echter nog niemand. Vice-rector Onderwijsbeleid Ludo Melis: "We willen de studenten vrijheid geven, maar dan wel geïnformeerde vrijheid. Bindende oriënteringsproeven zijn uit den boze. We willen talenten blootleggen, niet selecteren."

Toch lijkt een dwingende keuze niet voor iedereen aan de universiteit een onmogelijkheid. Aan de faculteit wetenschappen worden nu al voorkennisproeven afgenomen. "Afhankelijk van de score nodigen we de studenten uit voor één of meerdere inhaallessen," weet Carolien van Soom, verantwoordelijke voor het monitaraat wetenschappen. "Momenteel kunnen we de studenten niet weige-

ren, maar er is een groep studenten waarvan we weten dat de slaagkansen extreem laag zijn. Het zou eigenlijk zowel voor de maatschappij als voor de studenten zelf het beste zijn, als zij zich zouden heroriënteren."

Koen Geens, voormalig rector-kandidaat en professor vennootschapsrecht heeft dan weer een totaal andere mening over het oriënteringsbeleid. "Een bindende proef ligt zeer moeilijk voor mij, ik

"Op zijn achttiende kan iemand maar moeilijk een juiste keuze maken"

denk niet dat het eerste jaar als oriëntering per se verkeerd is. Op een bindende proef geneeskunde slaagde dit jaar slechts een op vier, in het eerste jaar rechten slaagt uiteindelijk ongeveer de helft. Een stuk van het verschil zit zeker in de kans zich een gans jaar voor te bereiden."

"Ik ben niet tegen een niet-bindende proef, maar heb er geen idee van hoe die er aan mijn faculteit precies uit zou moeten zien. Hoe dan ook geloof ik dat iemand op zijn achttiende, onmiddellijk na het secundair ,moeilijk een juiste keuze kan maken. Een breder eerste bachelorjaar, bijvoorbeeld voor de ganse humane wetenschappen, van waaruit nog meerdere afstudiemogelijkheden zijn, lijkt me dan beter."

DIALOOG

De studiekeuze is echter niet de enige factor in het al dan niet slagen van een eerstejaarsstudent. De

vooropleiding is ook een belangrijke factor. Melis: "Je moet oppassen als je zegt dat de kwaliteit van het secundair onderwijs afneemt. Die mening had je al bij Plato. We merken wel dat de parate kennis afneemt en dat de manier van werken totaal verschillend is in beide onderwijsystemen. Als we de over-

gang naar het universitair onderwijs soepeler willen maken, moeten we dus in dialoog treden met het secundair. Dat gebeurt nu al voor vakken als wiskunde en Nederlands. Dat is een goed begin, maar het kan nog beter. Een andere manier om te remediëren is basiscursussen aanbieden in het eerste jaar universiteit, maar je kunt aan de andere kant niet verwachten dat we het hele secundair onderwijs heruitvinden in dat eerste jaar."

Naast basiscursussen probeert de universiteit ook via studiebegeleiding eerstejaarsstudenten te helpen. "Hoeveel voltijdse krachten per student worden ingezet varieert per faculteit, ze zijn daar vrij in om een beleid te bepalen. We zien wel dat dat verschil per faculteit best nog meevalt," vertelt Melis. Toch is het duidelijk dat er een verschil zit tussen de groep Humane Wetenschappen en die van Wetenschap en Technologie. Waar professor Paul Van Orshoven, decaan van de Rechtsfaculteit nog toegeeft dat de begeleiding iets intensiever mag, verklaart Van Soom dat er in haar faculteit geen enkele student klaagt over de begeleiding.

Tenslotte is er nog de grootte van de groepen aan de universiteit. Al geldt massaonderwijs lang niet voor alle faculteiten, toch vertelt

ook Melis dat er moet worden opgepast dat de studenten niet geanonimiseerd raken. In de campus Kortrijk liggen de slaagcijfers een pak hoger dan in Leuven. Melis: "In Kortrijk wordt er lesgegeven aan een kleinere groep studenten en dat creëert een echte groepsdynamiek. Ik heb maar een jaar opvallend lage cijfers gekend in Kortrijk en dat was het jaar waarin er een enorme ruzie was ontstaan binnen de groep."

"Anderzijds is Kortrijk wel een speciaal geval. Studies hebben uitgewezen dat in een minder stedelijke omgeving als West-Vlaanderen er veel bewuster wordt gekozen voor universitaire studies. Je hebt daar op voorhand eigenlijk al een soort van selectie."

Geens: "Kleinere groepen verhogen de slaagcijfers alleen als je daar een actievere onderwijsvorm aan koppelt, en dat vraagt beduidend meer middelen in humane wetenschappen. Nu, ik geef al 25 jaar les, de slaagcijfers schommelden al die tijd rond één op twee. De niet geslaagde studenten hebben op dat jaar ook veel geleerd, minstens over zichzelf in een universitaire omgeving. Al kan ik me persoonlijk vinden in dat eerste jaar als oriëntering, sta ik open voor vernieuwing."

Streng Gent, laks Leuven?

Het leerkrediet heeft zijn eerste slachtoffers gemaakt. Aan de universiteiten van Gent en Antwerpen konden meer dan duizend studenten zich niet inschrijven dit academiejaar. Door een gebrek aan interuniversitair overleg zijn het echter geen waterdichte maatregelen.

GEERT JANSSEN |

Iedere student krijgt aan de startlijn van het hoger onderwijs een rugzakje van 140 studiepunten op de schouders gehesen. Die worden ingezet in vakken en kunnen worden terugverdiend per voltooide jaar. Wie echter buist, bist of op een andere manier afwijkt van het modeltraject zal snel tegen de bodem van zijn rugzakje aankijken.

Aan de K.U.Leuven mogen dergelijke studenten rustig verderstuderen zolang ze meer betalen. De UGent en de UA stellen zich minder soepel op. In Gent mogen dit academiejaar 1.280 studenten

zelfde richting, maar konden wel een andere studie aanvaatten. De overige 572 zijn studenten die na drie jaar hoger onderwijs voor minder dan een derde van hun studiepunten geslaagd zijn. Zij konden zich helemaal niet inschrijven aan de UGent.

Voor beide groepen bestond een mogelijkheid tot intern beroep. Slechts driehonderd studenten hebben gebruik gemaakt van die mogelijkheid. Daarvan is de grote helft uiteindelijk toch toegelaten. Het lage aantal beroepsprocedures toont volgens Versluys aan dat het merendeel van de geweigerde studenten zelf had begre-

beleid hanteert, betekent ook dat wie niet aan de UGent wordt toegelaten, rustig naar Leuven kan komen om aan hetzelfde tempo verder te studeren. Hoe dit soort bijwerkingen opgelost kan worden, zal uit interuniversitair overleg moeten blijken volgens Versluys. Hij voegt er aan toe dat de hele procedure nieuw is en nog in de plooi moet vallen.

Sander Van Der Maelen, die namens de Gentse StudentenRaad in de Vlaamse Vereniging van Studenten

(VVS) zetelt, beklemtoont dat de maatregel zwakke studenten tegen zichzelf moet beschermen. "Wanneer we volgend jaar de volle effecten van het leerkrediet voelen, zullen nog meer studenten door de mand vallen," aldus Sander. Hij voegt er aan toe dat de hoge uitval na het eerste jaar — 50% in Vlaanderen tegenover 20% in Nederland — volgens VVS opgelost moet worden met een breedkaderend oriëntatieproces tussen het secundair en hoger onderwijs.

"Volgend jaar zullen nog meer studenten door de mand vallen"

zich niet herinschrijven. Hetzelfde is gebeurd in Antwerpen, maar daar zijn geen cijfers beschikbaar.

GEEN TOEKOMST

Professor Kris Versluys, de directeur Onderwijsaangelegenheden van de UGent legt uit dat het gaat om een preventieve maatregel, die er op gericht is zwakke studenten te heroriënteren voor hun leerkrediet op is. De studenten in kwestie vallen uiteen in twee groepen. 708 van hen mochten zich niet inschrijven in de

pen dat er weinig of geen toekomst zat in hun studie.

Ook aan de UA maakte slechts een minderheid van de studenten gebruik van een beroepsprocedure, vertelt Peter De Meyer van de communicatiedienst. Enige uitzondering daarop zijn studenten Rechten. Zij schijnen opvallend vaak hun gelijk te behalen op basis van procedurefouten. Juristen in spe, leer ze ons niet kennen.

OVERLEG

Dat de K.U.Leuven een ander

Zoeken naar een deus ex machina

De economie is in crisis, de Kerk kon niet achterblijven. De gevallen van pederastie tonen volgens velen een zwakke katholieke Kerk. Zo erg zelfs dat de universiteit opnieuw haar identiteit in vraag begint te stellen.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Wars van alle wereldlijke hysterie besloot de universiteit haar beslommingen in sereniteit en debat af te werken. De niet lang geleden opgerichte denktank Metaforum zou in staat moeten zijn de hele academische gemeenschap te bevragen. In een reeks debatten zou de gemeenschap tot een synthese moeten komen, zonder dat die synthese een beleidsadvies uitmaakt, laat staan een bindende beslissing.

Onder die bewoordingen opende professor Schokkaert, voorzitter van Metaforum het eerste debat. "We moeten toch beter kunnen dan de regeringsonderhandelaars," voegde hij daar nog grappend aan toe.

Een reeks inleidende eminente sprekers, onder wie erector Dillemans, leidden de discussie in. Niemand gaf aan dat de katholieke inspiratie in vraag werd gesteld. "Enkel het institutionele is verrot," gaf een spreker aan. Pas op het einde werd echter duidelijk dat geen van de voorstellen hout sneden. Dillemans riep zelfs op tot het oprichten van een "nieuwe Kerk". Anderen dachten de 'K' te vervangen door een 'C' van christelijk. Oud-rector Vervenne, zetelend in het publiek, toonde echter duidelijk dat in het debat rond de pot werd gedraaid: "Wij hebben ons nog niet eens afgevraagd of we nog werkelijk bij de Kerk van Rome horen." Professor Terence Merrigan gaf dan weer te kennen dat christelijke universiteiten in de Verenigde Staten al bestaan en daar de creationisten huisvesten: "ook dat is niet goed voor de internationale uitstraling," besloot die laatste.

SOPHIE VERREYKEN

Stadsvlucht (1) | Blijven plakken in Leuven

Uit onderzoek blijkt dat jonge gezinnen steeds vaker de stad ontvluchten en zich in een rustige gemeente settelen. Veto ging op bezoek bij het gezin van Kristel en Dirk, die er wel voor kozen om met hun drie jonge kinderen in Leuven te wonen.

MARGOT HOLLEVOET & JANINA VERBRUGGEN |

De zon schijnt, de studenten zijn naar huis voor het weekend. Veto installeert zich in het stadstuintje van Kristel en Dirk, met een dictafoon in de aanslag om hen uit te horen over hun beweegredenen om in een stad te wonen.

TE KOOP

Kristel en Dirk blijken een mooi voorbeeld te zijn van studenten die zijn blijven plakken in hun geliefde studentenstad. Vijftien jaar geleden kochten ze hun huis hier na een zoektocht in de ruimere omgeving van Leuven. Toen ze op dit huis botsten op wandelafstand van het centrum, zagen zij daar vooral de voordelen van in: gemakkelijk te

al stonden ze daar toen nog niet bij stil.

Nu nog steeds ondervinden ze vele voordelen aan hun leven in de stad. De kinderen kunnen zelfstandig naar de scouts of de bioscoop. Alles is geconcentreerd binnen de ring van Leuven. Zowel op cultureel als sociaal vlak is er een hele hoop te beleven in de stad, iets wat zeker in de smaak valt bij Kristel. Bovendien blijkt Leuven een bruisende stad te zijn door de mix van gezinnen en studenten. “De internationale ambiance dankzij Erasmusstudenten vind ik ook heel fijn,” aldus Kristel.

BIERFLESJES

De prijzen van huizen liepen in deze periode ook nog gelijk in de stad en op het platteland, iets wat nu allesbehalve nog het geval is.

“Studenten op de fiets gedragen zich over het algemeen heel arrogant”

combineren met hun toenmalige job in Brussel, winkels dichtbij, de tekenacademie en basketbaltraining op fietsafstand. Twee auto's ter beschikking hebben, werd al gauw een overbodige luxe. Milieubewust,

“Wat je wel opgeeft als je in een stad woont, is ruimte, Tenzij je het geluk hebt in een groot herenhuis te wonen. Voor een gezin met drie kinderen vind ik de ruimte hier vrij beperkt. Het is niet te klein, maar er is

zeker geen overschot aan ruimte.” Er blijken dus wel degelijk nadelen verbonden te zijn aan het Leuvense stadsleven. Echte stilte is moeilijk te vinden in de stad. “Als de wind verkeerd staat, hoor je lawaai van de autostrade of treinen. De huizen staan ook redelijk dicht bij elkaar. Het uitzicht is ook niet zoals op het platteland. Je kan nooit over groene velden kijken.”

Aangezien Leuven toch ook een echte studentenstad is — of nog beter: de studentenstad bij uitstek — zijn er wellicht nog meer nadelen

te vinden. We stelden ons gezin dan ook de vraag of ze last hebben van de studenten. Blijkbaar durven zij zich wel eens als varkens te gedragen. Vooral na een wilde donderdagavond en -nacht ondervindt ons gezin wel eens hinder. “Als ik vrijdagochtend een omvergeschopte vuilnisbak zie of bierflesjes op de grond, dan denk ik dat het met studenten te maken heeft. Ik heb nooit tegen vuilnisbakken geschopt, maar ik heb wel vrienden die dat gedaan hebben na het uitgaan op donderdagavond. Nu ik zelf ouder

ben, kijk ik daar anders tegenaan. Het bezorgt inderdaad overlast en ik vind het onnodig en triestig.”

In het verkeer zijn de studenten ook geen voorbeeldige leerlingen. Kristel: “Ik vind dat studenten op de fiets zich in het algemeen heel arrogant gedragen. Ze houden weinig rekening met schoolgaande kinderen en halen auto's heel gevaarlijk in. Lichten worden genegeerd en er wordt niet altijd op de fietspaden gereden.” Studenten, tijd om de afleveringen van *Kijk Uit!* nog eens boven te halen.

XAVIER VANKERSBULCK

liht aan het eidne van de tunnle voor dylsectici

Studeren met een functiebeperking: er is al heel wat inkt over gevloeid en terecht. “Functiebeperking” kan immers gaan van concentratiestoornissen tot ernstige lichamelijke beperkingen die een “normale” manier van studeren verhinderen. Nu is er eindelijk een doorbraak in het beleid: studenten met een visuele beperking kunnen binnenkort een digitale databank op Toledo raadplegen, waarin pdf-versies van een aantal cursussen beschikbaar zijn. Dat wordt vandaag beslist.

ELINE VAN ELDERE |

De overeenkomst tussen Acco en de K.U.Leuven enerzijds en die tussen de universiteit en de Universitaire Pers anderzijds mogen gerust een unicum genoemd worden. Nooit eerder was er voor studenten met bijvoorbeeld dyslexie een alternatief voor de papieren versie. In het nieuwe systeem zouden ze de speciale software, die het mogelijk maakt om de leerstof te studeren en te verwerken, rechtstreeks op de leerteksten kunnen toepassen. Een blinde student kan bijvoorbeeld het programma dat de letters omzet in brailletekens, onmiddellijk gebruiken op de juiste tekst, waar dat vroeger enkel via omwegen en met veel extra werk mogelijk was.

Waarom komt zo'n akkoord er nu pas? Acco speelt in de zaak geen onbesproken rol: de boekhandel zegde vorig jaar zonder enig overleg zijn vorige overeenkomst met de universiteit over de digitale cursussen op. Studenten met een visuele beperking moesten daardoor een weinig tactvol of adequaat “contract” tekenen — vaak met ondoorzichtige en verschillende criteria — voor ze de kans hadden om hun cursussen in pdf-vorm te krijgen. Daardoor viel een groot deel van de studenten met een beperking uit de boot.

De Cel Studeren met een Functiebeperking heeft nu een aantal criteria vastgesteld, zodanig dat er duidelijkheid is over wie recht heeft op toegang tot de bewuste databank en wie niet. Een aantal erkende diagnostische centra staan in voor het vaststellen van de beperking via criteria van de Vlaamse Onderwijsraad. Daarbij gebeurt alles conform de regels van de privacycommissie. De student meldt zich aan bij de Cel, hetzij met een attest van de functiebeperking, hetzij met een aanvraag voor zo'n attest. Ter plekke wordt een tweede attest opgesteld met daarin de beschrijving van de moeilijkheden en voorstellen voor mogelijke aanpassingen in het studietraject of bij het studiemateriaal, waarvan de “digitale databank” er één zou zijn. Indien die aanpassingen door de instelling

niet gerespecteerd worden kan de student naar de rechtbank of het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding stappen.

ROMPSLOMP

Wie komt er nu eigenlijk in aanmerking voor toegang tot die digitale schatkamer? Volgens Vincent Boulanger, studentenvertegenwoordiger bij de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie en daar verantwoordelijk voor het diversiteitsbeleid, gaat het om ongeveer 1% van de studentenpopulatie. Op zich geen hoog percentage, maar toch te veel om geval per geval te behandelen zoals in het huidige systeem. Het gaat immers nog steeds om enkele honderden gevallen. In het nieuwe systeem zou de administratieve rompslomp voor een groot stuk vermeden kunnen worden. Zo'n systeem bestond met de Universitaire Pers al een aantal jaar, maar niet met Acco. En zoals iedere student weet is een overeenkomst zonder het Acco-aandeel erin absoluut zinloos.

Een enorme stap voorwaarts dus, maar er is nog een lange weg te gaan. De overeenkomst omvat immers nog steeds niet alle leerstof. Thesissen, externe handboeken ontbreken. Het blijft nog steeds behelpen. Verder is het nieuwe systeem zoals gezegd een triest unicum. Studenten aan andere onderwijsinstellingen moeten nog steeds roeien met de — beperkte — riemen die ze hebben. Andere uitgeverijen hebben geen dergelijke overeenkomsten.

Dat Acco nu al tegemoet komt aan de Leuvense noden kan echter een mooi voorbeeld zijn voor de rest van het Vlaamse onderwijslandschap. Pittig detail: ondanks de digitale mogelijkheden moeten studenten met een visuele beperking nog steeds de gedrukte versies van hun cursussen kopen. In sommige gevallen is dat nog zinvol, bijvoorbeeld voor de brailletolk, maar in andere gevallen, zoals bij dyslectici, is het uiteraard compleet nutteloos. De vraag blijft ook of de student in dat geval enkel het aandeel auteursrechten moet betalen of ook de drukkosten.

“Vrijheid kan nooit

Macchiavelli: als u hem niet kent van het gelijknamige gezelschapsspelletje, doet de beschrijving “Italiaanse Renaissancedenker” misschien wel een belletje rinkelen. In deze tijd van politieke crisis bent u het ideologische spoor misschien stilaan bijste. Daaraan passen wij met graagte een mouw. Nick Roskams, de voorzitter van het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU) deed aan de hand van enkele van Macchiavelli's beroemdste stellingen zijn ideologische ik uit de doeken.

CEDRIC HAUBEN & ELINE VAN ELDERE |

Veto: U bent voorzitter van het LVSU, in hoeverre is dat een ideologische groepering?

Nick Roskams: «Iedereen vertrekt vanuit dezelfde basiswaarden: vrijheid, verantwoordelijkheid. Maar dat leidt bij heel veel mensen tot erg verschillende invullingen. We hebben mensen die voor een private sociale zekerheid of voor een publiek gefinancierde zijn. We hebben mensen die pro unitair België zijn of voor Vlaamse onafhankelijkheid. Het is een heel diverse groep, maar allemaal met een liberale grondslag.»

Veto: In welke mate past het Macchiavellisme vandaag nog in de politiek? Vooral rekening houdend met de stelling dat een politicus wanneer hij de keuze heeft tussen geliefd of gevreesd worden, dan voor dat laatste zou moeten kiezen.

Roskams: «Die stelling past niet meer. Vandaag is gevreesd worden, zeker in een democratie, geen goede eigenschap meer voor een politicus. Een goede politicus moet gevreesd worden door zijn collega's en geliefd bij de kiezers. Ik denk dat dat de betrachting is van de meeste politici dan.»

Veto: Macchiavellisme stamt van ver voor de democratie, vallen die twee nog met elkaar te rijmen?

Roskams: «Die twee vallen zeker nog met elkaar te rijmen. Wat we nu kennen is het verschil tussen wat Macchiavelli zei en dat wat nu het Macchiavellisme heet. Daar zijn heel veel scheeftrekkingen gebeurd. Het Machiavellisme zelf bestaat volgens mij nog heel sterk binnen de huidige politiek. Al was het maar binnen de politieke partijen zelf. Vandaag is Macchiavellisme zeker één van de manieren waarop heel wat mensen carrière maken. Soms op heel brutale en slinkse wijze, maar dat is nu eenmaal politiek. Spijtig genoeg soms.»

Veto: Macchiavelli heeft het in zijn boeken over het feit dat de “grote mannen” uit het verleden nagevolgd moeten worden; hebt u zo'n voorbeeld?

Nacht van de Fair Trade

Vrijdag vond in de Leuvense schouwburg de Nacht van de Fair Trade plaats. Dat evenement, met als hoogtepunt het optreden van muzikant Toumani Diabaté, was de feestelijke afsluiter van de derde editie van de jaarlijkse Week van de Fair Trade.

MARIE VERBEEKE |

“Karel De Gucht stelt voor om met Pakistan een vrijhandelsakkoord af te sluiten voor de textielhandel, dit zou immers voor het door overstroming zwaar geteisterde land extra inkomsten opleveren om tegemoet te kunnen komen aan de hoogste noden. Probleem: Fabeltex verzet zich daartegen met als argument eigen belang moet eerst komen. Bijgevolg moeten de Pakistanen dan maar verzuipen,” aldus Mohammed Ridouani, Leuvense schepen van ontwikkelingssamenwerking (sp.a). “Want,” zo stelde Ridouani, “er is economische impact nodig om het systeem van arm-rijk te veranderen”, samenwerking is dus het sleutelwoord. Vrijwilligerswerk is goed, maar niet voldoende. “Awareness is natuurlijk de eerste stap om mensen tot actie aan te zetten, en daar draagt de Week van de Fair Trade zijn steentje alvast toe bij.”

KORA

Tijdens het eerste deel van de nacht kregen we twee filmpjes te zien, portretten van fairtradegemeenschappen, mooi in beeld gebracht door Lieve Blancaert. Eentje over de productie van wijn in Zuid-Afrika, een ander over de teelt van rietsuiker in Paraguay. Beide toonden de impact van fairtrade op het leven van de kleine mens ten zuiden van de evenaar. Ze werden afgewis-

seld met een performance van de Leuvense dichter Didi de Paris. Hij stelde de Noord-Zuid tegenstelling satirisch aan de kaak, zij het wel niet altijd op een even originele manier. Verder waren er tijdens de pauze aan de bar enkel 100% Fair Tradeproducten te koop en konden de bezoekers zich tegoed doen aan allerlei proevtjes. Dit alles op initiatief van Oxfam Wereldwinkels, Fair Trade en Miel Maya Honing, in samenwerking met 30CC.

De eigenlijke topact van de avond was het optreden van de Malinese koravirtuoos Toumani Diabaté. Deze King of kora heeft voor dit Malinese instrument wereldwijd waardering weten af te dwingen. Voor de duidelijkheid: de kora is een soort harp, die uiterlijk veel op een gitaar lijkt. Het ding heeft eenentwintig snaren, makkelijk te bespelen zal het dus niet zijn! Alleszins, het optreden van Diabaté was een groot succes, de zaal zat nokvol en het publiek toonde een groot enthousiasme.

GEWADEN

Nochtans waren velen niet vertrouwd met deze muziek, die het best te typeren valt als een mengeling van bluesachtige gitaarmelodieën en doordringende koraklanken. Op die manier klonk de muziek enerzijds modern in de oren, aan de andere kant had je een typisch Afrikaanse touch waardoor

het geheel uniek werd. Diabaté en zijn groepsleden, elk gekleed in opvallende Afrikaanse gewaden, gaven zowel rustgevende muziek om bij weg te dromen, als swingende deuntjes, die aanstekelijk werkten op een deel van het publiek. Hij liet de zaal niet op zijn honger zitten, af en toe schonk de koravirtuoos de gegadigden een briljante solo,

die vervolgens ontvangen werd met luid applaus.

Ook deed Diabaté zijn zegje over armoede: “Er zijn mensen met veel geld en er zijn mensen met weinig geld, maar je bent pas rijk als je cultuur hebt. Wie materieel veel bezit, maar zonder cultuur is, mist de essentie.” De kora is in elk geval hét cultuursymbool

van Mali, waardoor het publiek zich even in de Malinese sfeer kon wanan.

De Nacht van de Fair Trade was een geslaagd avondje infotainment, met de nadruk op entertainment, waarbij je een niet alledaagse muziekstijl leerde kennen. Als smaakmaker voor fairtrade kon het wel tellen. Als je Diabaté nog wil bezig zien, hij heeft ons allen uitgenodigd op zijn festival in Bamako, de hoofdstad van Mali, einde december. Allen daarheen!

Rustgevende muziek om bij weg te dromen

XAVIER VANKEIRSBUCK

oneindig zijn”

Roskams: «Een voorbeeld voor mij, of alleszins iemand die ik als eerste heb leren kennen was Milton Freedman. En hoewel ik het niet altijd persoonlijk met hem akkoord ging, vond ik zijn stijl echt wel bewonderenswaardig. Hij kon altijd op een kalme manier zijn argumenten presenteren maar ook naar iemand luisteren, zelfs als die persoon bijvoorbeeld marxistisch was. Hij bracht zijn antwoorden altijd kalm, beargumenteerd, beredeneerd en heeft zich nooit laten vangen door een uithaal naar iemand. Het is die vorm van kalme vastberadenheid die ik wel apprecieer.»

Veto: Om nog even toe te spitsen op een stelling van Machiavelli: «De leider wordt verondersteld tegelijkertijd vos en leeuw te zijn», dus de sluwheid en de kracht eigenlijk. Vindt u het belangrijker om sluw te zijn dan om macht te manifesteren?

Roskams: «Het zijn allebei moeilijke termen, ze hebben nogal

“Dat is een democratie, maar ook gewoon de fatsoenlijkheid onwaardig”

een negatieve bijklank, maar ze zijn wel allebei noodzakelijk. Het is niet zo zeer de sluwheid die je moet hebben, het is een soort van - moeilijk onderwerp hoor - gewiektheid en *savoir-faire*. Je moet weten hoe je het moet aanpakken en proberen een evenwicht te zoeken tussen beide om zo te weten wat je wanneer moet doen.»

Veto: Machiavelli zegt ook dat een politicus best zo minzaam mogelijk uit de hoek komt. Bemerkt u een evolutie? Vorige woensdag, op het debat georganiseerd door LVSV, blijkt toch dat uw vereniging nog erg ideologisch uit de hoek komt, met klassieke liberale gedachten. Ik meen te weten dat u geen neoliberal bent?

Roskams: «Ik omschrijf mijzelf niet zo, nee. Omdat ik niet geloof in dat woord.»

Veto: In hoeverre wordt dat begrip, die minzaamheid opportunistisch ingevuld, omdat men nu eenmaal vriend van het volk

moet zijn en omdat men tussen het volk moet staan?

Roskams: «Wel, het is moeilijk om bij mensen in hun hoofd te kijken. Onmogelijk zelfs, om te weten of het oprecht is of niet. Als mensen vriendelijk zijn geloof ik dat het oprecht is, tot het tegendeel bewezen is. Ook bij politici, maar als dat tegendeel bewezen wordt, staan de feiten wel vast natuurlijk.»

Veto: Terug ruimer, naar de hoofdstelling van het Machiavellisme: «Het doel heiligt de middelen», nog ruimer toegepast dan al-

leen maar op nationaal niveau. In hoeverre wordt het volk nog dom of er buiten gehouden? Ik denk aan het Verdrag van Lissabon, bijvoorbeeld.

Roskams: «Dat is inderdaad een heel mooi voorbeeld van die redenering. Als een bevolking echt kiest om dat verdrag niet te aanvaarden. Dan zou in een democratie een dergelijke beslissing geëerbiedigd moeten worden. Wat gebeurt er in de werkelijkheid, de Europese elite zegt: “Oké, ze hebben gestemd, maar het was de foute keuze. Dus stem opnieuw tot jullie de keuze maken die wij als juist aanvaarden.” Dat is een democratie onwaardig, maar ook gewoon de fatsoenlijkheid onwaardig.»

WANDADEN

Veto: Bent u voor of tegen dat elitarisme?

Roskams: «Ik ben tegen dat elitarisme. Het is niet zo dat iemand anders kan beslissen wat het beste is voor u of voor mij. Dat zullen wij zelf beslissen, dat hoeven zij niet in onze plaats te doen.»

Veto: Aangezien op het debat ook de slogan “libertas necessitas” als beste inzending van een sms-wedstrijd werd verkozen, zit daar wel wat in. Vindt u dan ook dat dat tot in het oneindige moet worden doorgetrokken?

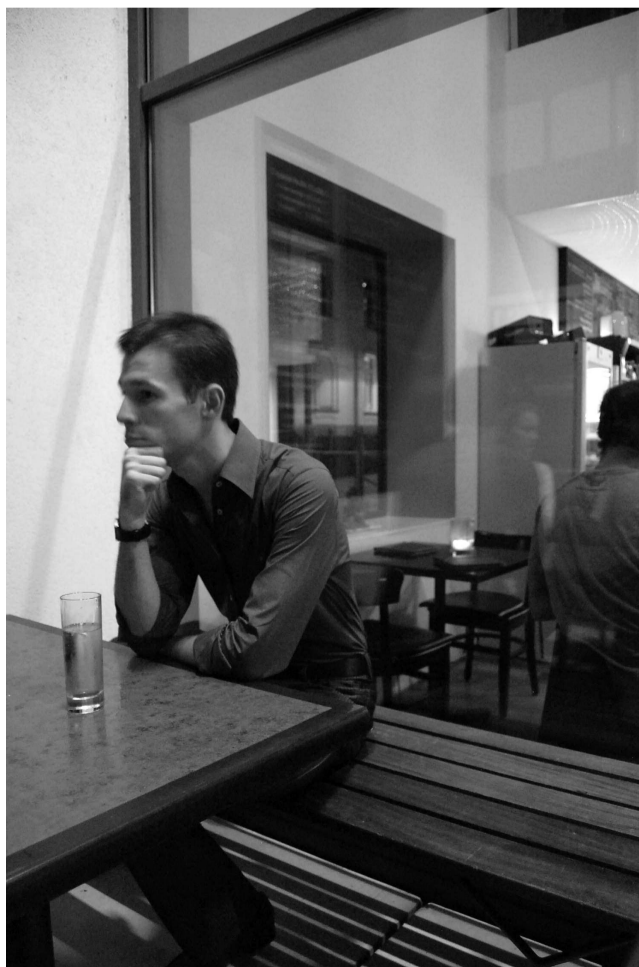
Roskams: «Wel, vrijheid kan nooit oneindig zijn. De vrijheid van één persoon wordt altijd beperkt door de vrijheid van andere personen. Dus vrijheid is nooit absoluut. Maar ik geloof wel dat zolang mensen geen schade toebrengen aan derden, zij moeten vrij worden gelaten in hun eigen keuzes en dat ze de kans moeten krijgen om zelf invulling te geven aan hun leven, omdat ik ook geen alternatief zie. Als iemand daarmee niet akkoord gaat, zegt hij eigenlijk dat iemand anders in zijn plaats moet beslissen. En zo’n redenering zet de deur open naar allerlei wandaden en problemen die we trouwens als gezien hebben doorheen de geschiedenis.»

Veto: De vrijheid die er is om het systeem te misbruiken, is iets dat snel opportunistisch wordt gebruikt.

Roskams: «Misbruik maken van iets is geen vrijheid. Als je misbruik maakt van iets, erken je de vrijheid van iemand anders niet.»

Veto: Dus uw vrijheid eindigt waar die van iemand anders begint?

Nick Roskams: «Ja, absoluut.»

SOPHIE VERREYKEN

Economie & strategie | “Innoveer niet teveel”

Sinds de economische crisis, worden we zowat elke dag om de oren geslagen met allerlei clichés over de vrije markt, innovatie of de rol van de overheid. Veto sprak hierover met een kenner, professor Raymond De Bondt, lid van de onderzoekseenheid Bedrijfseconomie, Strategie en Innovatie.

JELLE DEHAEN |

Veto: *Moeten bedrijven als roofdieren zijn voor elkaar in de vrije markt?*

Raymond De Bondt: «Nee. In de vrije markt is het individu vrij en verantwoordelijk om zijn eigen positie te ontwikkelen en uit te bouwen. De mens heeft daarbij unieke capaciteiten omdat hij - normaal gezien - kan denken en redeneren. Dat wil niet zeggen dat er geen donkere zijde is aan de menselijke natuur. Maar militaire historici weten dat agressiviteit tegenover de medemens niet de defaultpositie is. Soldaten in wereldoorlogen, waarvan verwacht werd te schieten op een vijand die ze konden zien, deden dat meestal niet. Er was een aangepaste militaire training nodig om dat te corrigeren. Bedrijven zullen floreren in de vrije markt als ze geleid worden door mensen die

minder slagkrachtig?

De Bondt: «Daar valt veel voor te zeggen. De eerste taak van de overheid in een markteconomie is om eigendomsrechten te helpen afdwingen, want zonder die rechten verdwijnt alle motivatie en valt de economie stil. Er zijn natuurlijk omstandigheden waarin bijsturing door de overheid verantwoord is: om meer billijkheid in te bouwen en om neveneffecten als vervuiling aan te pakken. Het grote probleem is echter dat die regels goed bedoeld en doordacht kunnen zijn, maar vaak in de praktijk veel slechter werken dan men vooraf kon weten. Mensen passen namelijk hun gedrag aan terwijl de regels dezelfde blijven en er steken vaak onverwachte, nadelige effecten de kop op. Zo kunnen al te veel subsidies voor innovatie of milieu een cultuur tot stand brengen, waarin het belangrijker is voor bedrijven om de

gelijk investeren in innovatie?

De Bondt: «De eerste les strategie is dat er niet zoiets is als een strategie die altijd goed werkt. Alles hangt af van de omstandigheden en de doelstellingen. Voor een aantal bedrijfstakken, bijvoorbeeld de automobielnijverheid, is een bijna continu vernieuwen van de producten nodig om leefbaar te blijven, omdat er zich aan de vraag- en technologiezijde voortdurend nieuwe eisen en mogelijkheden aanbieden. Maar het kan ook beter zijn om niet te vlug te innoveren: laat anderen de kastanjes uit het vuur halen en speel kort op de bal via imitatie. Bedrijven kunnen teveel besteden aan zelf innoveren. Soms is het beter om middelen aan te wenden voor het reorganiseren van de werkprocessen of het verbeteren van iets onschuldig als de verpakking en de distributie. Ik ben geen voorstander van slagzinnen zoals “alles op innovatie zetten”, omdat ze de aandacht kunnen afleiden van andere sporen die misschien nog belangrijker zijn voor het onderhouden of herstellen van de competitiviteit: het verlagen van belastingen, het verbeteren van de mobiliteit of het dereguleren waar nodig en mogelijk.»

BAS VAN DEN BOGAERT

“Mensen passen hun gedrag aan terwijl de regels dezelfde blijven”

“Hier op aarde heeft alles voor- en nadelen”

inzien dat samenwerken opbrengt voor zowel eigenaars als werknemers. Agressief gedrag om rivalen te vernietigen is vaak niet rationeel. Soms kan zulk gedrag echter wel zinvol zijn, maar toch is het niet de regel, misschien wel de uitzondering.»

Veto: *Als de overheid regels oplegt, belemmert dat dan de vrijheid van bedrijven en maakt dat hen*

overheden te bespelen dan om creatief na te denken en echt te ondernemen. De Vlaamse, Belgische en Europese instanties overschatten hun capaciteit om een doelmatig micromanagement van de economie en de maatschappij door te voeren.»

AUTO

Veto: *Moet een bedrijf zoveel mo-*

CONSUMENTEN

Veto: *Is concurrentie altijd positief voor de consument?*

De Bondt: «Hier op aarde heeft alles voor- en nadelen. Concurrentie geeft meestal lagere prijzen, een grotere diversiteit in het aanbod en het stimuleert een doelmatig hanteren van schaarse middelen. Het is dus de marktconcurrentie waar we op moeten rekenen om de economie dynamisch te houden. Toch zijn er soms ook nadelen. Te veel concurrentie kan bijvoorbeeld tot een

versnippering van het aanbod leiden, waardoor de voordelen van een grote schaal teniet gedaan worden en de prijzen hoger komen te liggen. Vele kleine winkels betekent veel concurrentie, maar de diversiteit en de kwantiteit van het aanbod zijn meestal beperkt terwijl de prijzen nogal hoog liggen.»

Veto: *En is dat voor de bedrijven positief?*

De Bondt: «Het doel van een bedrijf is in de eerste plaats om inkomens te

creëren voor eigenaars en werknemers. Concurrentie is meestal geen doel op zich. Soms zullen concurrerende bedrijven zelfs samenwerken. Wel is het zo dat rationele rivalen altijd rekening zullen houden met wat de anderen doen of zullen doen. Dit is een soort van passief inspelen. Het kan ook aangewezen zijn om actief in te spelen op de keuzes die een marktleider maakt. Het inpikken op de prijzen van een prijsleider, bijvoorbeeld, verhoogt de winsten van alle aanbieders.»

Drugs | “Ik zou mij niet prostitueren voor koffie”

Qua genotmiddelen houden wij het graag bij alcohol, koffie en croque monsieurkes. Toch zijn wij gefascineerd door het verschijnsel drugs. Gefascineerd genoeg om naar Gasthuisberg te bussen en honderd vragen af te vuren op professor Jan Tytgat van het Laboratorium voor Toxicologie en Bromatologie.

SARAH VAN PEE & GEERT JANSSEN |

Jan Tytgat: «Drugs zijn onder te verdelen in drie grote families. Sinds eeuwen zijn de bewustzijnsdrukkende, slaapverwekkende stoffen bekend: opium, morfine en heroïne. Veel geneesmiddelen als rohypnol en valium, vallen daar onder. De tweede familie zijn de exciterende stoffen: cocaïne, amfetamines, maar ook cafeïne en nicotine.»

«Die laatste twee zijn legale drugs. Daar kan je psychisch aan verslaafd geraken, maar ze vallen mee wat de fysieke afhankelijkheid betreft. Een kettigroker is natuurlijk wel fysiek verslaafd, maar uiteraard minder duidelijk dan bij heroïne. De derde groep zijn de geestesverruimende middelen, de psychedelica. Vroeger was daar lsd heel bekend. Vandaag de dag zien we dat nauwelijks nog voorkomen. Die plaats wordt nu ingenomen door pado's.»

«Er is overlap tussen die drie groepen. Een heel goed voorbeeld is alcohol. Een beetje alcohol geeft excitatie en vrolijkheid, maar te veel alcohol doet je in slaap vallen. Hetzelfde geldt met xtc. Dat is een amfetamineachtige, maar heeft een extra hallucinogene compo-

nent. Dat is juist de verklaring van het succes wereldwijd van xtc. Ik zeg dikwijls in de les: om zo snel mogelijk rijk te worden, begin een xtc-labo! Het effect is een combinatie van excitatie en stimulatie, fysiek maar ook geestelijk.»

Veto: *Waarin verschilt de werking van die drie groepen?*

Tytgat: «Onze hersenen zijn een soort internernet avant la lettre, een heel complex gegeven, anders waren we niet de mensen die we zijn. Je hebt daarin verschillende

zenuwbanen. Delen die zeer sterk instaan voor de motoriek bijvoorbeeld, worden het eerst beïnvloed door alcohol. Vandaar dat je niet mag drinken achter het stuur.»

HOESTSIROOP

Veto: *Hoe worden drugs in het lichaam opgespoord?*

Tytgat: «Opsporing is heel divers. Wij doen niets anders voor het parket en de rechtbank. We overlopen een hele reeks technieken om te kijken welke intoxicatie in het spel is. De meest courante technieken zijn gebaseerd op het onderscheiden van stoffen in het bloed. Maar als het snel moet gaan, kan je ook richtinggevende tests gebruiken, zoals speekseltesten. Die geven een eerste indicatie, maar zeggen ook niet alles. Die zeggen bijvoorbeeld: er zitten amfetamines in, maar dan weet je nog niet of het speed is of xtc.»

VERSLAVING

Veto: *Die nuance maakt toch niet zo veel uit?*

“Je mag heroïne niet op dezelfde hoogte zetten als cocaïne”

Tytgat: «Soms wel. Je moet altijd voorzichtig zijn met de interpretatie van die testen. Wanneer we ziek zijn en hoestsiroop nemen op basis van codeïne, riskeren we positief te zijn op opiaten. Als dan de politie al te voortvarend zou zeggen: jij bent heroïnoomaan, dan zitten ze er glad naast.»

Veto: *Hoe komt het dat drugs verslavend*

werken?

Tytgat: «De verslaving, daar kennen we ook nog niet altijd het fijne van. Met heroïne mag je nooit experimenteren, omdat het risico op psychische en fysieke afhankelijkheid bijzonder snel evolueert. Je mag heroïne niet op dezelfde hoogte zetten als cocaïne, daar is snel een heel duidelijke psychische afhankelijkheid, die zich snel instelt maar niet noodzakelijk een fysieke. Die afhankelijkheid hangt met name af van de wijze van gebruik en de hoeveelheid.»

«Het beste voorbeeld zijn de Inca's in Peru. Die leefden op grote hoogtes, in ijle lucht, die hadden stimulerende stoffen nodig. Ze kauwden op de cocabladeren, maar door het maagzuur werd dat al voor een groot deel geïnactiveerd. Dat is juist goed, want dan maak je je lichaam niet tolerant, fysiek gesproken. Bij de Inca's zijn er geen bewijzen dat het maatschappelijke gevolgen heeft gehad.»

Veto: *Kan je aan alles verslaafd zijn?*

Tytgat: «Ja maar dat hoeft niet noodzakelijk negatief te zijn. Neem nu cafeïne. Er zijn ontelbare mensen op de wereld die geneoegen vinden in het drinken van cafeïne — koffie, cola, Red Bull. Je moet erkennen dat er veel mensen licht hunkeren naar een kopje koffie. Is dat problematisch? Bijlange niet, je wordt er niet ziek van, je gaat er niet meer van gebruiken. Ik zou mij niet prostitueren voor koffie. Er is geen maatschappelijke overlast.»

LEUVENSE ROMS |

“SARKOZY IS HITLER II”

Foto's: Andrew Snowball

Sinti, Manoesjen, Roma, Rom. Deze verschillende bevolkingsgroepen staan bij ons bekend onder de pejoratieve naam “zigeuners”. De Fransen zijn, met termen als “bohémiens”, “tsiganes” of “gitanes” heel wat creatiever in het benoemen van deze mensen. Jammer genoeg kan van hun integratiebeleid niet hetzelfde gezegd worden. Gelukkig voor de Leuvense Rom is Tobback nog net geen tweede Sarkozy.

BAS VAN DEN BOGAERT |

Wie de film *Snatch* al gezien heeft, weet hoe cliché de voorstelling van zigeuners is: crimineel, onbeleefd en vuil. Wie de realiteit *Dijledreef* gezien heeft, krijgt al gauw een ander beeld. Een dramatische eerste begroeting door een Romvrouw buiten beschouwing gelaten, is onze ervaring op het woonwagenterrein niets buitengewoons. Het bevestigt hoe weinig we eigenlijk weten van die 140 mensen die op nog geen kilometer ten noorden van Leuven verblijven.

GEMAKZUCHT

“Gedomicilieerd!” bevestigt Jimmy, een van de oudere mannen aan wie we worden voorgesteld om te polsen naar wat zij denken over de gebeurtenissen in Frankrijk. Rustig rokend en steunend op de kofferbak van zijn

auto, legt hij ons uit wat hij ervan denkt. Hij is zeker dat wat er in Frankrijk gebeurt met de Roma, hen niet zal overkomen. “Ik ben Belg, net zoals al de rest die hier woont. In Leuven worden we vrij goed behandeld. Dit zijn bijvoorbeeld officiële staanplaatsen. Mocht Yves Leterme Sarkozy zijn, voor ons zou het niet veel verschil maken.”

Dat wil niet zeggen dat Sarkozy hem onverschillig laat. “Wat Sarkozy doet met *Les Gens du Voyage* is echt niet goed. Velen komen nu naar België en dat brengt ons dan ook in de problemen met de terreinen. Wij voelen met hen mee. De mensen die er uit het

Les voyageurs meer officiële staanplaatsen aan te bieden, zet het die mensen uit waarvan ze beweert last te hebben. Maar ik zou Sarkozy wel willen vragen wat ze dan gedaan hebben om dit te verdienen.”

XENOFOBIE

De directe aanleiding voor dit uitzettingsbeleid zou het voorval in het dorpje Saint-Aignan zijn geweest, waar een groep zigeuners een ravage had aangericht, nadat één van hen onrechtmatig was doodgeschoten door de politie. Hoewel de betrokkenen Manoesjen waren, zijn het voornamelijk

maar dat doodschietsen ook. Sarkozy haalt de naam van alle *Gens du voyage* door het slijk!”

De oorzaak van dit — voor Europeanen — beschamende beleid is een groeiende xenofobie en een duidelijke verrechtsing van het Franse politieke landschap. Sarkozy lijkt zich, net zoals voor zijn verkiezing in 2007, te willen profileren als een harde, geloofwaardige politicus, om zo stemmen aan de rechterzijde te kunnen winnen. “Mensen die daardoor voor hem zouden stemmen, zijn geen goede mensen. Dat is namelijk ook een stem tegen *Les gens du voyage*. Nu, ook al wil Sarkozy ons weg, *Les voyageurs* zullen altijd blijven bestaan. Als hij ze wil stoppen zal hij ze in kampen moeten stoppen, zoals tijdens de Tweede Wereldoorlog,” aldus Jimmy.

HITLER

Dat de recente uitzettingen van Sarkozy een racist maakt is voor de Leuvense Rom duidelijk. Volgens Jimmy is hij dat enkel door de daad die hij nu gesteld heeft. “Ervoor dachten we dat hij goede dingen deed. Nu heeft hij het verpest voor *Les gens du voyage*.” Konono, een andere senior die zijn mening komt delen, is iets minder genuanceerd. “Hij is een tweede Hitler. Het enige wat hij wil is een derde wereldoorlog tegen *Les voyageurs*. Maar hij is zelf afkomstig uit Oost-Europa. Hij is zelf een Rom. Eigenlijk zijn we allemaal gelijk, we zijn allemaal gemaakt naar het beeld van God.”

land gezet worden zijn Fransen, met een Franse identiteitskaart. Frankrijk mag ze niet zomaar weg doen!”

Dat een meerderheid van de uitgezette mensen illegaal zou zijn, gaat voor Jimmy niet op. “Het is net omdat deze mensen in Frankrijk geen terreinen ter beschikking krijgen dat ze gedwongen worden om zich op illegale plaatsen te vestigen. Frankrijk kiest voor de gemakkelijksoplossing. In plaats van

Roma die er de dupe van geworden zijn. “Een hele groep wordt gestraft voor de stommiteiten van een aantal individuen,” zegt Jimmy. “Wij zijn er ons van bewust dat sommige Roma stelen, en dat vinden wij ook helemaal niet correct. Stelen is een zonde, en dat mag niet van God. Maar het is al te vaak zo dat als er iets dergelijks gebeurt, wij met de vinger gewezen worden. Die ravage in dat dorpje ging te ver,

“Stemmen voor Sarkozy is stemmen tegen les gens du voyage”

Brainspot: Verdien uw bling met denkwerk

Wie het beu is om enkel en alleen met een 18, een 19 of een 20 beloond te worden voor zijn miraculeuze hersenspinsels, kan best eens een kijkje nemen op Brainspot. Daar krijg je voor je creativiteit niet alleen punten, maar ook wat extra geld.

FRANK PIETERMAAT |

Brainspot werd negen maanden geleden gelanceerd en baseert zich op zogenaamde *crowdsourcing*. De vereniging raadpleegt studenten en *young professionals* om creatieve oplossingen te bedenken voor problemen die door bedrijven aan Brainspot worden voorgeschied. De beste oplossingen krijgen een mooie geldprijs.

We vroegen ons af waarom Brainspot voor deze specifieke groep kiest om problemen op te lossen. Het antwoord flatteerde ons als student. Zo worden studenten en *young professionals* omschreven als slim en creatief, schijnen ze te beschikken over up-to-datete kennis en competenties en hebben ze diverse achtergronden, waardoor de problemen uit verschillende invalshoeken behandeld kunnen worden. *Amen to that*.

BELONING

Hoe werkt het nu concreet? Eerst en vooral is er een registratie. Zoals we zelf ontdekten is dat slechts een kleine moeite en kan je reeds na twee minuten in gang schieten. Daarna kies je zelf één van de cases uit. Momenteel loopt een vraag van VTM naar creatieve ideeën om hen op een krachtige manier als werkgever en als aantrekkelijk mediamerk in de markt te plaatsen.

Een student denkt creatief

Indien je op een goed uitgewerkt idee komt, kan je dat uploaden op de website met eventueel nog enkele bijlagen erbij. Daarna kan je beginnen aftellen tot de deadline waarop de winnaars bekend gemaakt worden. Vooraf wordt een bedrag vastgelegd dat te verdienen valt met de case. Alle inzendingen worden door de opdrachtgever geëvalueerd en krijgen punten. Volgens een bepaalde verdeelsleutel wordt het geld dan onder de top 10 verdeeld naargelang het aantal punten dat verdiend werd met de inzending.

BEKENDHEID

Evert Martens, directeur van Brainspot, is tevreden over de eerste maanden, die hij als een succes bestempelt. Zowel bij de bedrijven als bij de studenten en *young professionals* zelf merkt hij een duidelijke vraag naar hun diensten.

Hoewel Brainspot reeds in verschillende media is opgedoken, is het toch de bedoeling dat er nog aan bekendheid gewonnen wordt. Zo maken ze momenteel gebruik van heel wat promotiemiddelen, waaronder hun website, sociale netwerken, posters en advertenties. Ook staan zij open voor vele andere middelen die hun doelgroep binnen bereik heeft.

Ons lijkt het in ieder geval het proberen waard. Of we ook werkelijk geld zullen winnen is natuurlijk een andere vraag. Maar zoals een oude wijsheid zegt: wie niet waagt...

Meer info: www.brainspot.be

Student & Trend (2) | Series

Studenten zijn geen volgelingen, geen meelopers, geen laatkomers. Studenten zijn richtingsaanwijzers, trendsetters, gidsen. Wat morgen hip is, doet het jonge volkje vandaag. Vandaag onder onze loep: de populariteit van tv-series.

MARGOT HOLLEVOET |

Uit een statistisch onverantwoorde mini-enquête van *Veto*, blijkt dat studenten, door gebrek aan tv, massaal op de laptop naar series kijken om zich te ontspannen. De criteria voor een goede serie zijn vooral humor en enig pseudorealisme. Series die zich profileren als "echt", doen het goed. In die categorie vinden we onder andere *The O.C.*, *One Tree Hill* en *Desperate housewives*. Het betere wijvenvertier dus.

Ook humoristische series, als *The Big Bang Theory* en *How I met your mother* zijn populairder dan ooit. Dat deze series en hun personages ook invloed hebben op het dagelijkse leven, is te merken aan de plotse populariteit van enkele oneliners, afkomstig uit deze series. Niemand die nog vreemd opkijkt van een "It's going to be legen -wait for it- dary".

BOSPOEPEN

Ook de meerwaardezoeker vindt zijn gading in het ruime assortiment series die vooral de Amerikaanse industrie op de wereld los laat. *The Wire*, *Rome* en u kent ze wel. Weerwerk wordt geboden door Scandinavische creaties zoals *The Killing* en *Wallander*. Series met

zwaardere thema's dan romantiek en bakvisliefdes. Ook tv-series van Vlaamse bodem, zoals *Van Vlees en Bloed* en *De Parelvisser* waren kijkcijfersuccessen. Bospoepen kreeg een heel andere dimensie en de jeugd wilde weer slager worden.

Series worden massaal gedownload en onderling uitgewisseld, zonder enig schuldgevoel. De redenen voor dat downloadgedrag zijn vooral praktisch. Waarom zou je wachten op de dvd-box, die pas maanden na uitzending verkocht wordt, als de nieuwe aflevering al na enkele uren voor het grijpen ligt op het wereldwijde web. Ook de prijs speelt een rol. In een studentenbudget is geen ruimte voorzien voor dvd-boxen. Het is duur, je kijkt het vaak maar één keer en er is een gratis alternatief. In Fnac spre-

ken ze desalniettemin over goede verkoopcijfers: jonge meisjes kopen *Gossip Girl* en consoorten, de meerwaardezoeker komt zijn collectie vervolledigen.

Een serie volgen is op zich geen sociale bezigheid. Vrijwel iedereen kijkt alleen, omdat het niet bepaald praktisch is om elke keer samen te zitten voor een nieuwe aflevering. Er wordt wel over gesproken, in de trant van "Hebt ge de nieuwe *Desperate* al gezien?" en speculaties over de verdere ontwikkeling van gebeurtenissen. Series hebben wel een sociale invloed, in die zin dat relaties en mogelijke partners — al dan niet onbewust met hun fictieve verschijningsvorm worden vergeleken. Wie zou er nu niet tekenen voor een huwelijk met Nathan Scott?

CHRISTIAN FRANZ

Sensibiliseren primeert bij overlast

U zit in uw geliefde fakbar en ziet plots een superheld in fluorescerend pak passeren. Geen nood, dat betekent niet dat u al een pintje te veel op hebt. LOKO, de kringoverkoepelende studentenraad, stuurt Geen-overlastman de straat op om studenten bewust te maken van de overlast die zij soms veroorzaken. De perfecte aanleiding om eens alles rond overlast uit te spitten.

PIETER HAECK |

Nu het eerste feestgedruis op zijn laatste benen loopt en er hier en daar al eens een student de boeken openslaat, maken LOKO en politie Leuven een balans op van de overlast in de eerste weken. De voorlopige cijfers zijn positief, al blijkt wel dat er nog een aantal knelpunten moet worden aangepakt. "Er zijn minder gevallen van overlast. De gevallen die we optekenen, lijken wel meer geconcentreerd te zijn, meer bepaald in de Tiensestraat," aldus Jeroen De Wachter, kringcoördinator van LOKO.

Wie in de eerste weken wel eens passeerde aan de aan elkaar grenzende fakbars Pavlov, Politika Kaffee en HdR, kan getuigen dat de stewards alle moeite van de wereld hadden om de mensen van de straat te houden. "Men mag niet vergeten dat de Tiensestraat een belangrijke route is voor mensen die van de Oude Markt komen. Daardoor lijkt het mij logisch dat de fakbars, die nu al maximaal de overlast proberen aan te pakken, vragende partij zijn voor een actievere deelname van de politie."

INFORMEREN

Hallo politie? "We hebben inderdaad de voorbije jaren gezien dat er de eerste weken veel overlast is, zelfs al vanaf de eerste avond. Vandaar dat we zelf extra inspanningen hebben gedaan door meer politie op straat te zetten, los van de geapprecieerde inspanningen van de fakbars, die meer en beter opgeleide stewards inzetten," vertelt Nick Vanden Bussche, de studenteninspecteur van de Leuvense po-

"Zo'n ludieke man brengt geen zoden aan de dijk"

litie. "Het is wel met dien verstande dat de politie de opdracht heeft gekregen om niet meteen boetes uit te schrijven, maar vooral te informeren. Heel wat eerstejaars weten bijvoorbeeld niet dat alcohol op straat na middernacht niet mag. Het is dan weinig zinvol dat we meteen boetes beginnen schrijven, daar heeft niemand iets aan."

In onze ogen een opmerkelijk iets, omdat de Leuvense politie van oudsher toch bekend staat vanwege het feit dat ze makkelijk naar pen en boekje grijpt, om de Leuvense student een gepeperde boete te geven. "We willen vooral af van het consequent boetes geven, maar blijven wel de flagrante gevallen beboeten. Met iemand die in een drukke woonbuurt om drie uur 's nachts staat te kwelen

voor dood, hebben we geen medelijden. Natuurlijk zullen we ook moeten bekijken hoe lang onze vriendelijke en sensibiliserende aanpak werkt. Als die geen effect meer blijkt te hebben, zullen we moeten overschakelen op een meer repressieve aanpak," aldus de studenteninspecteur.

GEWETEN

Wanneer er dan een superheld in glanzend pak door de straten van Leuven dwarrelt, durven wij al lang niet meer te ontkennen dat de ludieke en sensibiliserende aanpak de voorkeur geniet. Zijn kenmerken? Geen-overlastman is de naam, fluogeel zijn kleur en de "R" van respect draagt hij nauw aan het hart. *Que?* "We hopen vooral dat mensen er met deze ludieke actie toch eens bij stil staan welke overlast ze allemaal veroorzaken. In een voorportaal staan pissen, is voor de bewoners bepaald geen pretje en er moet dus op gereageerd worden," aldus De Wachter, geestelijke vader van Geen-overlastman.

Toch is de creatie van een fluogeel geweten geen spijkerharde garantie op succes, geeft de studenteninspecteur meteen toe. "Geen-overlastman is een grappig figuur, maar het is met hem zoals bij alle andere overlastcampagnes. We hopen dat bij de studenten het besef groeit, maar harde cijfers die aantonen dat dat daadwerkelijk zal gebeuren, hebben we niet." De gemiddelde student kent blijkbaar zichzelf en is minder optimistisch. Zo verwoordde een uiterst nuchtere student het treffend in Politika Kaffee: "Zo'n ludieke man brengt absoluut geen zoden aan de dijk als een halfzatte man heel de buurt bij elkaar schreeuwt."

SOPHIE VERREKEN

Student-Topkunstenaars | Muzikant 's avonds, student overdag?

Wij hebben een zwak voor jonge Belgische rockbands. Het roept wel meteen de vraag op of die mannen niet op de schoolbanken horen. Heeft een doorsnee muzikantje tijd om 's avonds de pannen van het dak te spelen en overdag behoorlijk te presteren in de les? Of moeten daarvoor allerlei speciale regelingen aan te pas komen. En zo ja: bestaan die aan de K.U.Leuven?

PIETER HAECK |

Een student die één of andere vorm van kunst of populaire cultuur beoefent, beschikt over twee mogelijkheden om de combinatie muzikantenleven en studies te vergemakkelijken. Het gaat hier meer specifiek over het geïndividualiseerde studententraject en de examenspreiding. Vooral de aanvragen massaal beginnen binnen te stromen van elke lezer die ook maar een beetje gitaar speelt, moet worden opgemerkt dat al die procedures onderworpen zijn aan heel wat voorwaarden. Zo mogelijk nog erger is dat over beide opties een dikke laag mist hangt.

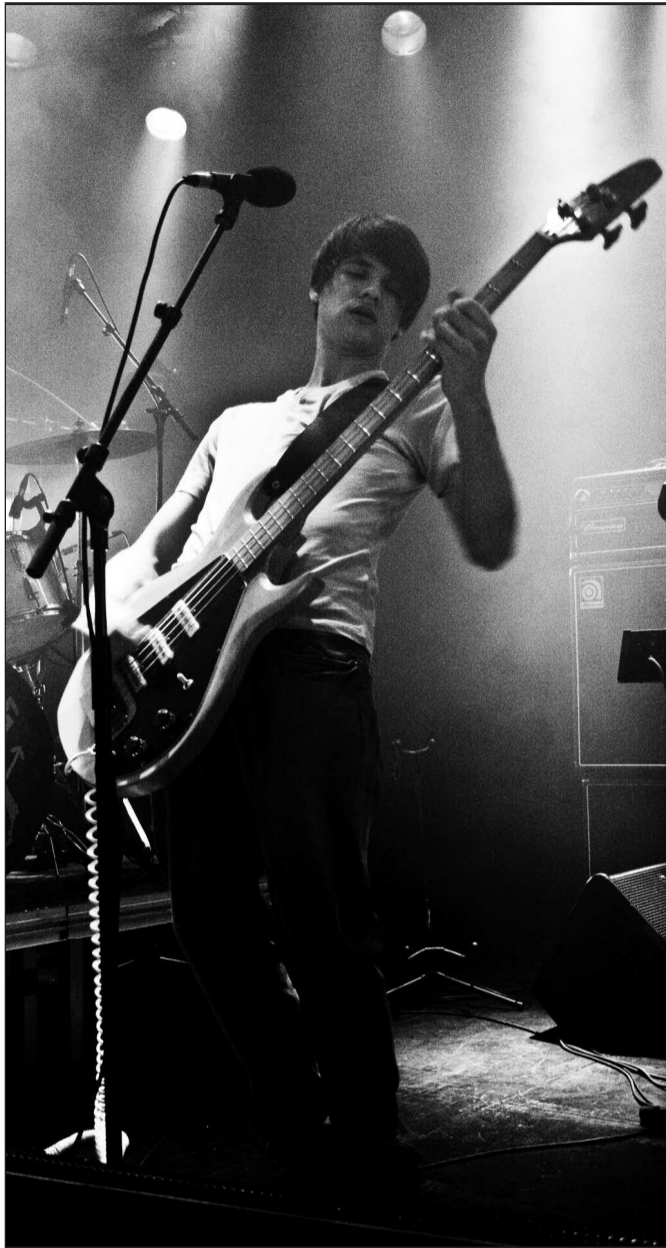
Laat ons even afdalen in de donkere krochten van het onderwijs- en examenreglement. Allereerst botsen we daar op het geïndividualiseerd studietraject, een situatie waarin een student meer of minder studiepunten mag opnemen dan toegestaan. In principe is het — allerlei uitzonderingen buiten beschouwing gelaten — verplicht voor een student van de K.U.Leuven om minstens 54 studiepunten op te nemen. Erkende kunstenaars zijn één van die groepen die hiervan kunnen afwijken door een beroep te doen op het geïndividualiseerd studietraject, volgens het Onderwijsreglement wegens "uitzonderlijke individuele omstandigheden".

WANTROUWEN

Een aantal vragen die meteen in ons naar boven borrelen, draaien vooral rond de erkenning van kunstenaars en de procedure die gevolgd moet worden wanneer kunstenaars een geïndividualiseerd studietraject wensen aan te vragen. Vra-

Een aanvraag gaat gepaard met strenge procedures... en grote onduidelijkheid

gen die we graag hadden gesteld aan Mark Delaere, coördinator van de GT-procedure voor erkende kunstenaars. Helaas gaf de man verschillende malen niet thuis, wat meteen ons wat wantrouwig maakt over de hele procedure. Een aimabele internetpagina weet ons immers slechts te vertellen dat aanvragen voor een geïndividualiseerd studietraject moeten gericht worden aan een centrale assessmentcommissie.

"GEEF ME MAAR HET GEWONE PROGRAMMA"

Allemaal goed en wel, dat goochelen met moeilijke woorden à la "geïndividualiseerd studententraject" en "examenspreiding", maar hoe pakt de zanger van een voormalig Humo's Rock Rallyfinalist dag in dag uit zijn studies aan?

Veto: Lukt het voor jou om je drukke muzikantenbestaan te combineren met je studies?

Siegfried Smeets (Roadburg): «Aangezien ik architectuur studeer, moet ik vooral de opdrachten en taken die ik krijg, goed plannen, maar dat valt wel mee. Ik moet wel zeggen dat mijn leven enkel bestaat uit muziek en school, maar zolang het bij die combinatie blijft, is het wel doenbaar.»

Veto: Maak je gebruik van de speciale regelingen voor kunstbeoefenaars, zoals het spreiden van examens en het aanpassen van je programma?

Smeets: «Die speciale trajecten bestaan wel, maar ik sta niet bepaald te springen om die te volgen. Als je vakken begint uit te stellen, moet je toch langer studeren en komt dat uiteindelijk toch op hetzelfde neer. Laat me maar gewoon met de rest van de klas het gewone programma volgen.»

Veto: Is het niet extreem belastend om 's avonds op te treden en 's ochtends fris in de les te zitten?

Smeets: «We moeten niet heel erg vaak optreden in de week en als dat gebeurt, is het in clubs, waar er sowieso niet erg laat wordt geprogrammeerd. Bij festivals kan dat wel het geval zijn, maar die vinden voornamelijk plaats in het weekend.»

ARCHIEFFOTO
(PH)

Ons humeur wordt er niet bepaald beter op wanneer we bij het rondbellen eerst te horen krijgen dat er in de laatste 3 à 4 jaar geen enkele aanvraag meer is geweest voor de GT, iets wat een paar minuutjes later staalhard ontkend wordt. Wat wel als positief kan worden aanzien, is de uitdrukkelijke oproep om niet zomaar blind een geïndividualiseerd studietraject aan te vragen, maar eerst met je faculteit te overleggen of je dat überhaupt wel nodig hebt. Tegelijk spreekt bij heel wat muzikanten niet echt de wil om allerlei speciale trajecten te volgen, zoals bijvoor-

beeld bij Siegfried Smeets, zanger van Roadburg (zie kaderstuk).

Als we dan nog wat verder en dieper duikelen in het onderwijsreglement duikt ook de mogelijkheid van examenspreiding op. Het verschuiven van examens is in principe voor iedereen mogelijk, dus niet alleen voor erkende kunstenaars, als je aanvraag maar goedgekeurd wordt door de studentenadministratie. Welaan dus, beste muzikant, als u tot nu hebt kunnen volgen, dan is het meteen duidelijk dat u zich best bezint voor u begint.

Duitse woordenboeken en sexual heart healing

We kennen ze allemaal, de vele flyers en zoekertjes die je hier en daar weleens aantreft. Veto stelde een week lang een selectie van nuttige, grappige en compleet geschifte advertenties samen.

FRANK PIETERMAAT |

We beginnen onze zoektocht in Alma 2. Hier vallen meteen de grote stapels Veto's op wanneer je binnenkomt, met links daarvan een kleine inham waar heel wat flyers en zoekertjes terug te vinden zijn. Meestal liggen ze goed overhoop, maar mits goed zoeken is er voor elk wat wils.

Aan het begin van dit academiejaar zijn vooral de aanbiedingen om gratis danslessen te volgen alomtegenwoordig, tot groot jolijt van sommigen, maar voor ons vooral een zeer angstige gedachte. Salsa, tango of buikdans, niet meteen onze cup of tea, maar dat heel wat vrouwelijke studenten wel positief reageren op deze gratis proefbeurt is niet meer dan logisch, lijkt ons.

WIN-WIN

Van een heel andere soort zijn de zoekertjes en aanbiedingen die de studenten zelf omhoog hangen. Deze kunnen gaan van begeleidingslessen massagetechnieken over Chinees koken tot het simpelweg verkopen van oude cursussen. Voor deze zoekertjes kan u best in het de befaamde computerklassen van VHI gaan kijken.

De selectie is dit jaar echter nog niet zo breed als we gehoopt hadden. Een laptop, een woordenboek Duits-Frans, een tweedehands bureaustoel. Een ijverige student bood zelfs zijn wok, grill en laptop aan. Maar ook wie nog op zoek is naar goedkope cursussen psychologie kan aan zijn trekken komen.

Zo verkoos oud-student Michiel Meert om zijn cursussen tot 50 procent goedkoper beschikbaar te stellen. Hij ziet dit als een win-winsituatie. Aan de ene kant hoeft hij zijn boeken niet voor eeuwig weg te stoppen in een grijs hoekje op zolder en aan de andere kant raken de studenten aan cursussen voor een goedkopere prijs.

PSYCHOTHERAPIE

Als u helemaal de behoefte niet hebt om te gaan dansen — wat wij best begrijpen — en enkele cursussen psychologie u ook niet aanspreken, kan u altijd terecht bij het opleidingsinstituut voor integrale psychotherapie. Schrik niet van de zware termen. Zij proberen immers om vanuit een diepgaande analyse van wat de wezenlijke, spirituele betekenis is van de crisis in de wereld, mensen te vormen die op een creatieve manier in staat zijn om bewustzijnsimpulsen te geven in belangrijke domeinen van de huidige maatschappij. En ze verbeteren blijkbaar ook uw seksleven. Laat u dus vooral niet tegenhouden en neem een flyer mee uit Alma 1.

De tijd dat u in de eerste de beste krant naar zoekertjes keek voor de escortdames is dus voorbij. Wie gewoon even rustig de tijd neemt om door de gangen van enkele gebouwen te wandelen, komt sowieso wel aan zijn trekken. Wij wensen u alvast veel succes.

Tagfish

Afgelopen week beleefde de multimediale voorstelling Tagfish van Berlin haar Belgische première in STUK. Tagfish speelde eerder al in het Ruhrgebied, de plaats waar dit sterke staaltje politiek poker zich in werkelijkheid afspeelt.

FILIP TIELENS |

Met de voorstelling *Tagfish* start Berlin zijn *Horror Vacui*-cyclus, een reeks portretten over het opvullen van een bestaande leegte. In dit geval: de herbestemming van Zollverein, een niet meer gebruikte industriële site in het Ruhrgebied. Meer dan een eeuw was het gebied een goudmijn voor de florierende economie van Duitsland. Nu wil een projectontwikkelaar van deze site een *Creative Village* maken. Zollverein is ondertussen werelderfgoed, dus dat gaat niet zo makkelijk.

Dat heeft ook met het financiële plaatje te maken. Een Arabische sjeik beloofde om 120 miljoen euro in het project te investeren. Daarmee zou hij een stuk werelderfgoed aan zijn catalogus kunnen toevoegen. De sjeik deed verregaande mondelinge beloftes, maar tot op heden zette hij nog steeds geen handtekening onder het contract van de *Creative Village*. Sterker nog: hij laat nog amper van zich horen.

Deze non-communicatie doet de *believers* van het project echter niet afhaken. Zij blijven wachten op sjeik Yamani als was het een Messias. Of om het theaterler te zeggen: Godot. In afwachting van de verlosser belanden de betrokken in overloos gepalaver, een bureaucratie waardig.

FICTIEVE VERGADERING

Berlin interviewde en filmde de bedenker, de architect en de stedenbouwkundige van het project. Zij zaten zelf nog nooit allemaal rond de tafel, maar doen dat nu fictief wel in de briljante constructie van Berlin. Aan een ovale tafel staan stoelen met computerschermen, waarop de betrokkenen geprojecteerd worden. Ze werden in een bepaalde positie gefilmd, waardoor het lijkt alsof ze echt naar elkaar kijken en dialogeren. Je vergeet heel snel dat dit fictie is en gaat mee in hun ellenlange vergaderingen. Tussendoor zie je ook prachtige vergezichten van de site, waarover een plaatselijk koor al zingend marcheert en zo voor de nostalgische noot zorgt.

Als twee godjes bedienen de makers van *Tagfish* ook de special effects: een glas water schenkt zichzelf in, een boek lijkt opengebladerd te worden door een onderhandelaar. Berlin gaat ver in hun technisch vernuft, wat helaas een beetje leidt tot meer aandacht voor de techniek dan voor het onderwerp. Bovendien zijn de gesprekken soms heel technisch, en verlangden we naar een beetje emotionele ontroering zoals Berlin dat in hun *Holoceencyclus* deed. Daarin portretteerde Berlin vier steden — Jeruzalem, Iqaluit, Bonanza en Moskou — met veel aandacht voor de psychologie van de inwoners. In *Tagfish* staat eerder het systeem centraal, met niet minder belangrijke vragen over erfgoed, vergadercultuur en exotisch geldstromen.

Ongemeen boeiend is wel de vermenging van feit en fictie, en de nu nog onzekere afloop van het project. Benieuwd of de Duitse Lange Wapper er komt. En of het misschien ook eerder een lightversie van deze megalomane plannen wordt.

Zap Mama | “Muziek kan mensen leiden”

Marie Daulne, het kloppend hart van Zap Mama, was op dinsdag te gast in Leuven voor een verwarmend, bezwerend concert in de Schouwburg. Op voorhand bezocht ze de nieuwe tentoonstelling “Mayombe. Meesters van de magie” in Museum M. Veto drong aan en kreeg de sexy zwarte schoonheid met Congolees bloed na haar concert te pakken voor een korte babbel.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

Over *Mayombe* schrijven wij binnenkort meer, maar we geven alvast mee dat het gaat om een impressionante en goed gedocumenteerde verzameling rituele beelden uit het Congo van honderd jaar geleden, ingezameld door Belgische missionarissen als Leo Bittremieux. De beelden zijn van een fascinerende schoonheid, dat moest de kunstzinnig aangelegde Marie Daulne — die ooit nog visuele kunsten studeerde aan het prestigieuze La Cambre in Brussel — gezien hebben. Tijdens het concert later op de avond liet ze niet na het publiek te laten weten dat ze het erg de moeite vond.»

Veto: *De ironie aan Mayombe kan u niet ontgaan zijn: deze authentieke verzameling is er maar dankzij de kolonisatie. Stoot dat u niet?*

Daulne: «Ikzelf behoor tot de generatie van ná de kolonisatie en eigenlijk zijn alle herinneringen die ik daaraan heb, positief. Mijn moeder is Congolese en heeft mij niet lang geleden nog gezegd dat ze betreurt hoe het daarna verder met Congo gelopen is. Veel volkse, naïvere Congolezen zoals mijn tantes, die niet weten wat er op politiek vlak allemaal schuil ging achter de kolonisatie, houden nog steeds van die periode. Er werd toen vanalles georganiseerd: voor vrouwen, op vlak van onderwijs, voor de kinderen. Minder naïve mensen weten dat goud, diamant en grondstoffen werden weggeroofd, en dat kunst werd gestolen. Gestolen,

weggehaald, “beschermd”. Het gewone volk geeft zich daar geen rekenschap van, maar de politici en zakenlui wisten goed wat ze deden. In het oosten van Congo waar nog veel kobalt en diamant zit, wordt dat nog steeds rechtstreeks geëxporteerd via mooie, goed georganiseerde privévluchthavens terwijl de bevolking in de omgeving verder lijdt. De zakenwereld

“Als je muziek overtuigend is, luisteren de mensen naar je”

houdt de miserie in stand opdat de toeristen wegblijven. Ik weet dat, maar wat kan ik doen?»

POLITIEK DISCOURS

Veto: *Vorig jaar deed u mee aan het benefietconcert voor Haïti in Bozar. Geloof u dan toch niet dat artiesten een verschil kunnen maken op politiek en sociaal vlak?*

Daulne: «Het fenomeen muziek heeft iets magisch, omdat muziek mensen kan leiden als een muze en een ambiance kan scheppen die een grote impact heeft op de menselijke energie. Dat is iets waarover politici geen controle heb-

ben: als je muziek overtuigend is, luisteren de mensen naar je. Het is daarom dat muzikanten vaak een boodschap willen meegeven in hun muziek en is het geen politiek discours, dan zijn het wel melodieën die de mensen willen meenemen naar een andere wereld waar alles beter is.»

Veto: *Als muziek zo'n impact heeft op menselijke energie, hoe voelt u zich dan nu, na uw optreden?*

Daulne: «Op dit moment zit ik vol energie. Gelukkig maar dat ik veel energie heb, zowel fysiek als moreel, want ik klop lange dagen. Ik sta vroeg op om elke dag een kind naar school te brengen en ga laat slapen. Morele energie, dat is ook als het moeilijk gaat kunnen zeggen: “*Allez, on y va.*” Als ik gepassioneerd met iets bezig ben, valt daar niks aan te doen. Als een melodie me plots inspireert, kan ik daar tot vier uur 's nachts mee bezig zijn tot ik plots beseft dat ik moet gaan slapen (*lacht*). De energie na een concert gebruik ik om nummers of teksten te schrijven, te lachen en plezier te maken met de rest van de band.»

Veto: *Bent u dan echt altijd met creatieve dingen bezig?*

Daulne: «Ik krijg steeds de indruk dat ik mijn tijd verdoe wanneer ik niets aan het creëren ben. Ik weet ook niet hoe dat komt. *I recycle everything.* Iets inspireert me om een nummer te schrijven, ik ben er tot 's nachts mee bezig en wanneer ik het de volgende dag herbekijk zeg ik “oeioeioei” of “wauw”. Als je foto's neemt, gaat het van “klik klik klik” en dan zit er één foto tussen die goed is. Zo gaat het ook met songs: je schrijft en schrijft en schrijft, en er zit één goed nummer tussen.»

Leuven Centraal | een stad in de stad

Mensen vieren jubileums en zullen dat altijd blijven doen, maar nu de Leuvense centrale gevangenis 150 jaar bestaat kan je bezwaarlijk zeggen dat er iets te vieren valt. Ja, in die tijdsperiode is er heel veel ten goede veranderd en hebben gevangenen recht gekregen op een veel menswaardiger bestaan, maar voorts houdt Leuven Centraal het in bibliotheek Tweebronnen - met de woorden van gevangenisdirecteur Guido Verschuere - op “een summere tentoonstelling.”

ALEXANDER CORNET & TOMAS CASSIMAN |

Tweebronnen is de ideale locatie voor deze tentoonstelling, opgebouwd rond oude documenten uit de negentiende eeuw — “sanctie: negen dagen zonder water en brood” — en recente artikels waarin gedetineerden vertellen over hun bouwopleiding. Mensen die de gevangenis enkel kennen als die lange muur langs de Tiensevest krijgen via maquettes ook een inkijk achter die muur waar een enorm stervormig complex schuilgaat.

Verschuere geeft ons uitleg bij de meest opvallende bezienswaardigheden op de tentoonstelling. Zo is er bijvoorbeeld het capuchon dat gevangenen in de negentiende eeuw moesten dragen om niet herkend te worden. “Hier op de binnenkoer is een Latijnse spreuk ingemetseld, die vertaald kan worden als “Hier zitten de ellendelingen, zij moeten individueel tot inkeer komen.” Contact tussen gevangenen was uit den boze, vandaar ook het capuchon wanneer zij één uur per dag buiten mochten. Voorts zaten zij de hele dag in hun cel — negen vierkante meter — waar zij moreel tot inkeer moesten komen. Pas na de Eerste Wereldoorlog is men zich daar vragen bij gaan stellen en is men overgeschakeld naar een systeem van arbeid in gemeenschap.”

OPENDEURREGIME

Het contrast kan niet groter zijn met het huidige regime dat in 1976

kamer met een mooi dubbel bed te zien — en werd het bezoekrecht versoepeld.

“De periode na de Tweede Wereldoorlog heeft natuurlijk ook veel in gang gezet,” vertelt Verschuere. “Een aantal notablen heeft hier onder het bewind van de Duitsers gevangen gezeten

ten en boeken. Enkel tot het internet hebben ze geen toegang.”

Ten slotte worden gedetineerden door het re-integratiebeleid ook actief voorbereid op hun nieuwe leven buiten de muren, te beginnen met het oog op een job. Verschuere: “Wij hebben contacten met de VDAB die

“Wij willen in de gevangenis de buitenwereld nabootsen”

en hebben toen ondervonden wat zo'n isolatie met een mens doet. In de daaropvolgende jaren werden langzamerhand sport- en cultuuractiviteiten ingevoerd, met de bedoeling de buitenwereld na te bootsen, en tegenwoordig beschikken de gevangenen over tv, kran-

gevangenen stimuleert om opleidingen te volgen en in de bibliotheek staat er zelfs een wiscomputer. Een job of een zinvolle tijdsbesteding is essentieel voor ex-gedetineerden die zich opnieuw buiten de muren begeven.”

Koning Leopolds Alleenspraak

Leopold II. Voluit Leopold Lodewijk Filips Marie Victor. Louis Michel noemde hem een visionair. Politiek correcte Belgen gebruiken liever de term moordenaar. Wat denkt de man zelf van dat label? Regisseur Michael De Cock van 't Arsenaal gaf Leopold II een laatste kans om zich te verdedigen en plein public, gereïncarneerd door acteur Rik Van Uffelen.

BAS VAN DEN BOGAERT & GEERT JANSSEN |

Het leven en de werken van Leopold II van Hugo Claus is voor eeuwig en drie dagen het beste toneelstuk dat wij ooit hebben gezien. Daarin graaft Bruno Vanden Broecke naar de mens achter de koning. *Koning Leopolds Alleenspraak* wil te nadrukkelijk het monster ontmaskeren. Het resultaat is weinig memorabel. Flets geleuter, een mop met een baard.

Moederziel alleen op het podium begint Van Uffelen zijn ver-

tolking van Leopold II voor het publiek. "Wurgen, zou ik ze, al die mensen die deze leugens vertellen," declameert hij vanuit een moderne stationsstoel. Laster en eeroof, dat zijn al die aantijgingen van de 19e en 20e-eeuwse pamfletten tegen zijn persoon. De koning overtuigt ons niet. Een woedeaanval van Leopold II moet meer zijn dan een kleine stemverheffing.

ADVOCAAT

De zelfverdediging van de koloniale vorst doet vreemd aan. Eerst leest hij verveeld een hele rij be-

schuldgingen voor, vervolgens weerlegt hij die met zwakke, makke argumenten. Al snel realiseren we dat Leo beter een goede advocaat had genomen. Wie Koning Leopold's Alleenspraak wil zien om een opsomming te krijgen van 's mans misdaden zit bij dit theaterstuk goed. Wie een hartstochtelijke verdediging verwacht van een oude, megalomane baard, keert teleurgesteld terug naar huis.

NAAKT

De subtiele, anachronistische verwijzingen naar het heden

De koning overtuigt ons niet

werken wel goed. Het gesprek tussen Leopold en een uit het niets verschenen Congolese muzikant, is een aangename afwisseling met de monoloog van de koning. De modern geklede Congolees, zittend in die vreemd ogende stationstoelen, verbaast ons met zijn kritisch lied over Leopold. Wat deze vreemde voetnoot precies wilt zeggen over de hedendaagse Congopolitiek, blijft echter onduidelijk.

Poging tot humor zweeft ook af en toe door het stuk. Meer dan één lachbui, dankzij een politiek incorrecte mop van Zijne Majesteit, zit er echter niet in. Naar het einde toe begint het stuk meer indruk te maken op ons. Als Leopold, tijdens het omkleden van man naar koning, halfnaakt zijn betoog voert, lijkt het alsof beeld en tekst bij elkaar passen. Een vorst in zijn ondergoed, hij geeft zich helemaal prijs, ontkennen wordt minimaliseren.

Een climax komt niet meer. Als Van Uffelen zijn valse baard aftrekt, beseffen we dat het slechts één uur durende stuk op zijn einde loopt. Spijtig denken we. Er zat meer in dit stuk gebaseerd op Mark Twain's satirische pamflet *King Leopold's Soliloquy* uit 1905.

Meer info over speeldata en locaties op www.tarsenaal.be

Band of Skulls | Een podium vol goesting

Aangekondigd worden als dé revelatie van de afgelopen festivalzomer schept hoge verwachtingen. Die dan ook nog kunnen inlossen is niet velen gegeven, maar af en toe wil het nog wel eens lukken. U was er niet bij donderdagavond in het Depot? Redenen te meer om u slecht te voelen...

CEDRIC HAUBEN |

Voorprogramma's zijn al te vaak een smerig idee van kwaadaardige managers om het niveaucontrast tussen hun band en een stel jonkies uit te buiten. Met als doel de hoofdact er nog beter uit te laten komen. Vanavond echter, bood Soldier Six dapper weerwerk. Deze drie witte konijnen uit de rockscène wisten zowaar een strakke set neer te zetten. Stevige nummers met funky riffs en over het algemeen genoeg Fingerspitzengefühl om van kwaliteitsrock te kunnen spreken. Geboren Rock Rallymateriaal, *watch our words*.

Aangenaam verrast door zoveel jeugdige talent, denk je dan dat Band of Skulls toch wel alle registers zal mogen opentrekken om nog te imponeren. Totdat de eerste akkoorden klonken en duidelijkheid brachten. Hiervoor was de zaal uitverkocht en dat zou niemand zich beklagen.

AKA JACK WHITE

Eind juni speelde dit olijke, Britse trio in het voorprogramma van The Dead Weather en dat was hoege-naamd geen toeval. Enkele treffende gelijkenissen tussen de supergroep rond Jack White en deze jonge honden, sprongen in het oog en oor. Eenzelfde gitaargeluid en die typische kras in de stem, onmiskenbaar! Met momenten zwaar, maar altijd zuiver leek het motto. De focus lag steeds op de muziek in plaats van op overbodige bindteksten en bovenal blonk deze band uit als de personificatie van een podium vol goesting.

Na het publiek direct mee te hebben met een eerste rake opener, verzwakte de aandacht dan ook niet meer. Collectieve hoogtepunten

waren *Death by diamonds and pearls* en vooral *I know what I am*, in allen welbekend als Afrekeninghits. Door de unieke bezetting met zowel een leadzanger als -zangeres kon een duet natuurlijk niet uitblijven. Zo kreeg ook het breekbare *Honest* alle

Een heuse Pukkelpop-experience

bijval van het publiek, in de vorm van unanieme stilte en maar net geen gewieg met lichtjes allerhande. De grootste verdienste die deze band vanavond leverde, was de manier waarop ze er in slaagde het publiek een heuse Pukkelpopexperience te laten beleven. Begin oktober én in een zaal, je moet het ze nageven.

Hun passage op Pukkelpop en in de AB, als voorprogramma van The Blackbox Revelation, waren volgens de fans van het eerste uur meer dan de moeite waard. Toch was iedereen het er na afloop over eens dat dit hun meest geslaagde performance op Belgische bodem was. De bandleden zelf bleken zich daar bij aan te sluiten. Zichtbaar genietend van de uitzonderlijke avond — een enthousiast Depot laat niemand onberoerd — sloten ze het optreden af en lieten zo een zaal vol lachende gezichten achter. Bij het buitenwandelen vingen we uit flarden van gesprekken woorden als "meer dan goed", "geweldig" en "kan moeilijk beter" op. Need we say more?

FREDERIK HERREGODS

Elvis feest in de Boekerij

Als u de prachtig vernieuwde Leuvense stadsbibliotheek nog niet bent gaan bewonderen, adviseren wij u zaterdag te omcirkelen in uw agenda. Tweebronnen pakt dan immers uit met "Feest in de Boekerij", een goed gevulde avond met de koning van de rock & roll in de hoofdrol.

LINDE SMEETS |

Organisator 30CC, het cultuurcentrum van Leuven, ziet in de jaarlijkse bibliotheekweek het ideale moment om Elvis' 75ste verjaardag te vieren en de stadsbibliotheek om te toveren tot de *library* van Graceland. Muzikanten, schrijvers, Elvisfans en artiesten van allerlei slag beloven voor een feestelijke mix van kunstdisciplines te zorgen.

Een speciale editie van vaste waarde *Uitgelezen* met niemand minder dan Helmut Lotti, Jelle Van Riet, Jos Geysels, Fien Sabbe en Anna Luyten zou u alvast enkele fijne boekenbabbels moeten garanderen. De muziek wordt verzorgd door Black Elvis alias Col-

bert Hamilton, de Leuvense rock & roll-band The Mighty Quiffs en VJ's Scopi Tonics. Ook op animatievlak beweegt er vanalles: geef uw haar in handen van de Newtrend Barber Shop voor een heuse vetkuif en laat u vervolgens fotograferen met Elvis himself door Julie Feyaerts. Spring in de Cadillac met onder andere Maaïke Neuville en Eva Mouton voor een glamoureuze rit door de binnenstad. Leer dansen van Lady Flo en laat zien wat u geleerd heeft wanneer gelegenheids-dj Stijn Meuris de avond afsluit met enkele swingende plaatjes.

Passeer ook eens aan de caravan van de jonkies van Licht Gekanteld, dat vorig jaar nog zijn tiende verjaardag vierde. Het leuke aan Licht Gekanteld is dat het hele programma telkens weer ineengebokst wordt door een bende enthousiaste en eigenwijze jongeren. Zij bieden op Feest in de Boekerij onderdak aan iedereen die het ooit waagde *The King* te coveren, en u hebben ze nodig om te oordelen of dat geslaagd was. Wie bent u om hen teleur te stellen? Meer info: www.30cc.be

Denise Vandervoort |

“De Leuvenaar is soms te kritisch”

Het Leuvense culturele leven is zo rijk dat wij dagen te kort komen in onze agenda om alles af te lopen wat ons hartje verlangt. Op zoek naar overzicht in het doolhof hadden we een onderhoud met de centrale spin van het web: Denise Vandervoort, schepen van Cultuur (sp.a).

GEERT JANSSEN & SARAH VAN PEE |

Veto: *Zijn we naar de juiste persoon gekomen?*

Denise Vandervoort: «Dat zou moeten, ik ben bezig met het cultuurbeleid. Ons cultuurbeleidsplan loopt tot 2013. Het is opgesteld met inspraak van heel veel organisaties, verenigingen en actoren, maar ook van burgers. Gedurende een jaar hebben we openbare zittingen gehouden om ideeën te vragen.»

«In het cultuurbeleidsplan staat hoe wij de samenwerking zien. Een paar krachtlijnen waar alle stedelijke instellingen aan meewerken. Dat zijn 30CC, de bibliotheek, het archief, de erfgoedcel en het museum dat toen nog niet M heette. Iedereen werkt met participatie in het achterhoofd. Dat we voor iedereen iets hebben in onze programmatie, maar ook een diversiteit in het programma. Voor kinderen kan dat Samson zijn, want we kijken daar niet op neer. We willen de kinderen prikkelen, hen actief betrekken in wat er gebeurt.»

“Het gebeurt dat ik iets lelijk of bullshit vind”

«Een andere vraag is: wat wil de Leuvenaar? Leuvenaar is een breed begrip, studenten zijn ook Leuvenaars. Leuven heeft een zeer snel wisselende bevolking. Maandelijks zijn er rond de 500 nieuwe inwoners maar ook 250 vertrekkers. Mensen die na het studeren blijven plakken, maar dan toch vertrekken en een gezin stichten. Voor al die mensen en al die doelgroepen is het de bedoeling dat we iets te bieden hebben.»

«We zetten sterk in op samenwerking. We hebben dan ook veel actoren die bezig zijn met cultuur. STUK, Het Depot. De Molens van Orshoven, die nu aan het verhuizen zijn. Veel amateurorganisaties, koren, studenten die bezig zijn met cultuur. We proberen samen cultureel Leuven te dragen maar we willen iedereen in zijn eigenheid later. Er is een sterke betrokkenheid gegroeid. Vroeger waren er veel eilandjes bij elkaar. Nu vinden mensen elkaar. Ook met de universiteit zijn er veel banden. Als er grote thema's zich aandienen, is het de bedoeling dat we samen kijken wat we kunnen doen.»

«In 2016 is het vijfhonderd jaar geleden dat *Utopia* van Thomas More verscheen in Leuven. We hebben nu al een claim gelegd op dat thema, ook al is het voor over zes jaar. We kunnen samen een sterk programma bieden.»

CONTIUS

Veto: *Cultureel Leuven is soms een warrig kluwen. Heeft u wel een overzicht?*

Vandervoort: «Het blijft moeilijk. Er ontstaan voortdurend nieuwe dingen. Af en toe sterft er eentje af, dat is ook maar gezond. De actoren groeien in aantal, maar ze zijn ook sterk geworden. Een belangrijk instrument in de samenwerking is Cultuurraad Leuven, daar zijn 260 organisaties bij aangesloten, van amateurs tot professionele huizen. Via vijf deelraden — anders is het onmogelijk om te vergaderen — kijken we naar de gezamenlijke noden en de gezamenlijke interesses. Door complementair te werken, voorkomen we dat we tegen elkaar opbotsen.»

«Het M-idzomerfestival is daar een

goed voorbeeld van. Musea hebben in de zomer dikwijls tegenvallende bezoekerscijfers. We hebben andere kunstvormen een programma laten opstellen dat geënt was op de tentoonstellingen in het museum. Het Depot heeft daar op ingespeeld met muziek, Tweebronnen en 30CC hebben gezorgd voor woordkunstenaars. Dat gaf eigenlijk een totaalbeleving waar een ander publiek op af kwam. Die hebben allemaal de tentoonstelling bezocht. Er is nu een eerste evaluatie geweest en hun vraag is: mogen we het herhalen?»

Veto: *U vertelt nu een uitgesproken positief verhaal, op welke vlakken is er nog werk aan de winkel?*

Vandervoort: «De Leuvenaar is soms te kritisch. De burgemeester noemde dat ooit het Stijn Streuvelsgehalte. Er wordt soms heel raar gekeken naar dingen die in de stad gebeuren. Er was sprake van een Contiusorgel in de Sint-Pieterskerk. Contius was eeuwen geleden een orgelbouwer. Wij zagen dat als een groot geschenk aan Leuven. Er werd toen gezegd dat een barokorgel niet past in een gotische kerk. Nu, de meeste gotische kerken hebben barokorgels.»

«Nog zoiets: jaren geleden kreeg de burgemeester het verwijt: de stad geeft teveel toe aan de universiteit. Maar de twee zijn zo onlosmakelijk verbonden. Gasthuisberg was er niet geweest zonder universiteit. Dat is een sterkte van Leuven, een eigenheid van Leuven. Verder heeft ook de schouwburg meer aandacht nodig. Hoewel het een juweeltje van een zaal is.»

Veto: *Dat hangt er van af of je de juiste zitplaats hebt.*

Vandervoort: «Theoretisch kunnen er 800 mensen in, wij durven met moeite 500 zitjes te verkopen. Het is gebouwd in de tijd dat mensen nog gezien wilden worden. Het plebs moest maar van boven gaan zitten. Dat is niet meer van deze tijd. De schouwburg is een mooi en intiem gebouw, maar het podium is vrij klein en een symfonisch orkest geraakt er niet op. Ook naar akoestische noden is er nog werk.»

TERRASJES

Veto: *Hoort Leuven als cultuurstad thuis in het rijtje Brussel, Antwerpen, Gent of eerder bij Hasselt, Genk, Mechelen?*

Vandervoort: «De middelen van Brussel, Antwerpen en Gent hebben wij niet. Wij hebben geen Paleis voor Schone Kunsten. Dat hoeft ook niet. Dat is dichtbij met de trein. We moeten gaan voor onze eigenheid. Rond pop en rock hoor ik dikwijls dat Het Depot even sterk programmeert als de Ancienne Belgique. Zelfs dat is geen concurrentie. Die kunnen perfect op twintig kilometer van elkaar af bestaan. Er zijn veel groepen die zoveel mogelijk willen optreden. Ik vind dat andere steden, zoals Mechelen ook goed bezig zijn. Het voordeel van Leuven is de beperkte schaal. Daardoor komen mensen elkaar sneller tegen. Meer kruisbestuiving, meer samenwerking.»

Veto: *Welke rol spelen de studenten in het cultuuraanbod?*

Vandervoort: «De studenten zijn niet alleen belangrijk als publiek, maar ook omdat ze creaties maken. Ik heb in het begin boven STUK gewoond en er jaren getapt. Dat is echt uit de studenten gegroeid. De organisator van de Zomer van Antwerpen werkte in vroeger in STUK.»

«Er zijn een aantal dingen waar niet alles om studenten draait. Dat is vroeger anders geweest. Marktrock is ontstaan omdat er niets gebeurde, Leuven stroomde in de zomer leeg. Nu is het in de zomer niet meer doods.»

DANNY VAN DER ELST

Veto: *Dat cliché bestaat anders nog steeds.*

Vandervoort: «Ik loop nochtans de benen onder mijn lijf uit. Ik heb al gepleit voor een week van de stilte, dat er niemand iets mocht organiseren. Gewoon genieten van de terrasjes en de stadsgeluiden.»

OPENINGSWOORDJE

Veto: *N naast Cultuur zitten ook Gelijke Kansen, Studenten- en Sociale Zaken in uw portefeuille. Wat sluit het dichtst aan bij uw interesse?*

Vandervoort: «Ik heb het altijd moeilijk gevonden om te kiezen. Ik heb sociologie gestuurd en achttien jaar lang gewerkt in de welzijnssector. Kansarme jongeren, crisisopvang, gedetineerden, huisvesting. Ik ben zelf altijd een passieve genietster van kunst

maar het zijn er soms veel te veel. De voorbije weken is het ontzettend druk geweest met heel veel openingen. Op sommige plaatsen ben ik niet geraakt. Ik vind het belangrijk de dingen ook te zien, niet gewoon een openingswoordje en weer weg. Soms kom ik wat vroeger en heb ik het al op voorhand gezien. In M heb ik de *chance* dat ik er veel vergaderingen heb en de opbouw van de tentoonstellingen kan volgen. Ik wil het zien, anders vind ik het niet waardevol dat ik er ben. Dan is het enkel lintje knippen en woordje zeggen. Ik heb ook al gehad dat als ik een tweede keer ga kijken, sommige dingen mij wel aanspreken. Het oog moet ook wennen aan wat het ziet.»

Veto: *Tot slot: hoe zit het met het gat dat het*

“Ik heb gepleit voor een week van de stilte”

geweest, maar ik heb zelf nooit iets beoefend. Mijn interesses liggen daar maar mijn beroepsbezigdheden liggen elders.»

Veto: *Gebeurt het dat u als schepen in contact komt met kunst die botst met uw persoonlijke smaak?*

Vandervoort: «Als schepen heb ik mij niet uit te spreken. Een kunstenaar moet kunstenaar kunnen zijn. Een programmamaker moet zijn ding doen. Het publiek zal het waarderen of niet waarderen. Sommige vernieuwende dingen zijn in het begin wat vreemd. Het gebeurt dat ik iets lelijk of bullshit vind, gelukkig niet al te vaak.»

Veto: *Zorgt de constante reeks openingen en lezingen nooit voor sleur?*

Vandervoort: «Ze zijn altijd interessant,

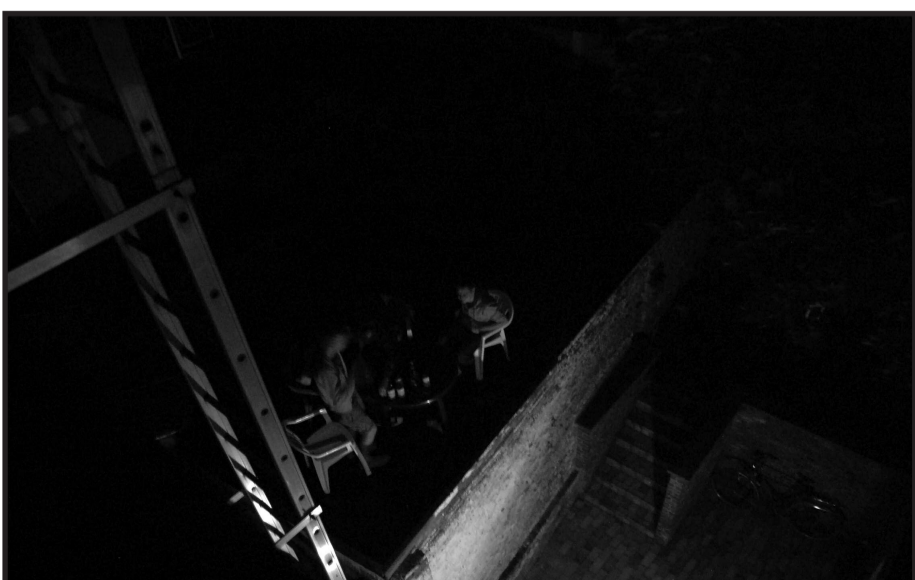
heengaan van de Studio's heeft gelaten?

Vandervoort: «Dat is nog steeds een leegte. De stad wil meewerken als er vanuit de Vlaamse Gemeenschap een visie komt op arthouses. Wallonië, Brussel, Nederland en Frankrijk ondersteunen de arthouses. Waarom Vlaanderen niet? We hebben ondertussen de noden ook gesignaleerd aan de minister (*minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V, red.)*). Cinema ZED levert goed werk maar heeft weinig zitjes. Kinopolis ervaart het zelf als een leemte. Concurrentie is niet slecht. Bovendien is het niet goed dat het gebouw van de Studio's blijft leegstaan. Er is al vandalisme gepleegd. Spijtig dat er niet meer schot komt in de verkoop.»

Beeld | Leuven, studentenstad

DOOR PETER DEBACKER,
BAS VAN DEN BOGAERT,
XAVIER VAN DEN
BOGAERT, XAVIER
VANKEIRSBULCK &
SOPHIE VERREYKEN

Peter Moerenhout & Seb C - Parkinson & Alzheimer

Culkaal

p.m. & seb

DINSDAG 12/10

Heather Nova

muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Hilfe Kommt van Dez Mona

muziek — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)

Select van De Reynaertghesellen
theater — om 20u00 in

Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

Future Islands + Horse Antlers
muziek — om 20u30 in STUK
Labozaal (www.stuk.be)

WOENSDAG 13/10

You've Changed van ZOO/Thomas
Hauert

dans — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)

DONDERDAG 30/9

Openingsoptreden 2010 van
Preparee

comedy — om 20u00 in de aula
Max Weber (www.preparee.be)

Select van De Reynaertghesellen
theater — om 20u00 in

Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

You've Changed van ZOO/Thomas
Hauert

dans — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)

Someone still loves you Boris
Yeltsin + Mary&Me

muziek — om 20u30 in STUK
Labozaal (www.stuk.be)

Adding confusion to complexity
and contradiction van Fashion
Architecture Taste

lezing — om 20u00 in auditorium
10/11 STUK (www.stuk.be)

VRIJDAG 15/10

Dub Inc

muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Select van De Reynaertghesellen
theater — om 20u00 in

Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

Lektroluv Label Night

muziek — om 23u00 in Silo
(www.netevents.be)

ZATERDAG 16/10

Accoe Blacc + Seu Jorge and Almaz
muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Feest in de Boekerij

literatuur, muziek & animatie —
om 19u30 in Bibliotheek
Tweebronnen (www.30cc.be)

Uitgelezen op reis

literatuur — om 20u00 in Biblio-
theek Tweebronnen (www.30cc.be)

Meurisspectrum Stijn Meuris

muziek — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)

Ik ben geen racist van FABULEUS

theater — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.30cc.be)

Select van De Reynaertghesellen
theater — om 20u00 in

Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

clubSTUK/Soulclub

muziek — om 23u00 in STUKcafé
(www.stuk.be)

ZONDAG 17/10

Ik ben geen racist van FABULEUS

theater — om 16u00 in STUK
Soetezaal (www.30cc.be)

Quattro Mani van Tempo Rubato

muziek — om 11u00 in 't Wagehuys
(www.30cc.be)

Jazz op zondag

muziek — om 20u00 in STUKcafé

Berichten

ANIMO

Op woensdag 13 oktober organi-
seert Animo Leuven een gespreks-
avond met sp.a-parlementslid
Renaat Landuyt over de Belgische
justitie. Aanvang om 20.00 uur in
het zaaltje boven De Lange
Trappen (M. de Layensplein 1,
Leuven).

CONGO COLOURS

Feestelijke opening van de ten-
toonstelling "De slaap neemt geen

plaats in" met foto's van Kristien
Geenen en werken van Congolese
kunstenaars. Een namiddag
gevuld met dans, kortfilm, kunst,
muziek, djembe-workshops, ver-
tellingen, eten, drank en veel
meer.

20 oktober van 14 tot 18 uur,
Centrale Bibliotheek van de
K.U.Leuven

KOTROUTE

Op dinsdag 9 november organi-

seert AmuseeVous voor de tweede
keer De Kotroute. Het succescon-
cept van twee jaar geleden blijft
behouden: beginnende kunst-
naars toveren Leuvense koten om
tot musea-voor-één-nacht, bege-
leid door jonge muzikanten in een
inspirerende sfeer, dit jaar "à la
burlesque". Voor dit alles is
AmuseeVous druk op zoek naar
een schare kunstenaars, muzikan-
ten, artiesten, vrijwilligers, kotbe-
woners en enthousiastelingen.

Heb jij een te gek kot in de
wijde omgeving van museum M of
STUK dat je één avond tot ten-

toonstellingsruimte wil omtove-
ren? Ben jij een jonge kunstenaar
of artiest wiens werk gewoon
gezien of gehoord moet worden op
één van deze koten? Of wil je je
gewoon als vrijwilliger aansluiten
bij het AmuseeVous organisatie-
team? Mail dan voor 14 oktober
naar leuven@amuseevous.be

ISP

Stuur de gefinaliseerde versie van
je Individueel Studieprogramma
door ten laatste op dertien oktober
2010. De universiteit wacht op je.

Splinter | De zinloze thesis

Een van de meer — zoniet de meest — zinloze ondernemingen aan de universiteit is de thesisverdediging. Het idee is — of dat vermoeden we toch — dat de meesterproef gelezen wordt door drie lectoren die vervolgens kritische bedenkingen en vragen formuleren, waarna er een zinvol gesprek ontstaat met de student.

Toch lijken ontstellend veel studenten na de verdediging met één vraag te kampen: "Hebben die mensen mijn thesis eigenlijk wel gelezen?" Zelf heb ik al twee thesissen geschreven en daarom verschillende lectoren gehad. De meerderheid van hen had zich op consciëntieuze wijze van hun taak gekwet. Maar ook ik kan me niet van de indruk ont-

merkingen over sociologie omdat hij daar ooit wel eens een interessant boek heeft over gelezen. Veel van mijn collega's verlaten hun thesisverdediging dan ook met een bijzonder onvoldaan gevoel. Weinig is zo frustrerend als lang werken aan een thesis en zenuwachtig naar de verdediging trekken om vervolgens een rits weinig relevante opmerkingen te moeten aanhoren.

MIDDELMATIG

Misschien moet maar eens de vraag gesteld worden of een thesis überhaupt een wenselijk format is. Het aantal thesissen dat een zinvolle bijdrage levert aan het onderzoek moet dicht tegen het nulpunt aanleunen. Ook pro-

fersoren geven toe dat er nauwelijks thesissen zijn die iets opleveren. Het beste waarop gehoopt mag worden is dat een eenzame student een kadertje op pagina 35 van de krant mag vullen; een bedroevend pover resultaat als je bekijkt hoeveel duizenden thesissen er elk jaar afgeleverd worden.

En wat is de zin van — zoals zo vaak het geval is — het lezen, samenvatten en kopiëren van secundaire literatuur? Een thesis is doorgaans geen oefening in origineel en creatief onderzoek, maar in middeleeuws kopieerwerk. Zeker in de humane richtingen wegen ook de vereiste 60 pagina's door. In plaats van 30 goed doordachte pagina's moeten heel wat studenten krampachtig anderhalf hoofdstuk extra bijeenflansen om toch maar aan de verwachte pagina's te geraken. In dat opzicht sluit de thesis gelukkig wel aan bij het moderne universitaire bedrijf: liever tien middelmatige publicaties — die tenminste geld opbrengen — dan twee echt goede. Het argument dat een thesis een afsluitende proef is

die de student op zijn waarde moet testen, gaat evenmin op. Een thesis is zoals de Paralympics; iedereen die deelneemt is een winnaar. Sommigen winnen een beetje meer, anderen wat minder, maar aan het einde krijgen we allemaal een applausje en een diploma.

Mag van een universiteit niet wat meer creativiteit verwacht worden? Als de nood voor een afsluitende proef bestaat, moeten er meer zinvolle alternatieven aangeboden kunnen worden voor wie dat wenst. Het is de taak van een universiteit om goede onderzoe-

kers op te leiden, maar wanneer je om en bij de 40.000 studenten hebt, weet je dat slechts een miniem percentage van hen dat zal worden. Laat die anderen dan tenminste iets doen waar ze zelf wat aan hebben en dat, in het allerbeste geval, van enig nut is voor de rest van de wereld.

JELLE DEHAEN |

Schrijver van bovenstaand opiniestuk blijft schrijven tot de dag dat hij gelezen wordt

Hebben die mensen mijn thesis eigenlijk wel gelezen?

doen dat minstens één lector, in het allergunstigste geval, slechts een uiterst schuine blik had geworpen op wat ik geschreven had.

Ik lijk geen uitzondering te zijn, want veel van mijn collega-studenten hebben dezelfde klacht. Dat is ook niet zo verwonderlijk. Wanneer alle deadlines plots samenkomen en proffen tientallen papers en nog een stuk of wat thesissen te verwerken krijgen, is het bijna onvermijdelijk dat niet alles even grondig gelezen kan worden. Geen zinnig mens zou anders kunnen verwachten. Maar waarom moet deze farce dan volgehouden worden? Wat is de zin van meerdere lectoren te hebben — en dus een grotere objectiviteit te garanderen — als zij nauwelijks de tijd gehad hebben om met enige aandacht de thesis te lezen?

Pas echt vervelend wordt het wanneer lectoren die een thesis nauwelijks gelezen hebben, koste wat het kost, opmerkingen willen geven. Het is alsof een student naar het examen recht gaat met wat inzichtelijke op-

merkingen over sociologie omdat hij daar ooit wel eens een interessant boek heeft over gelezen. Veel van mijn collega's verlaten hun thesisverdediging dan ook met een bijzonder onvoldaan gevoel. Weinig is zo frustrerend als lang werken aan een thesis en zenuwachtig naar de verdediging trekken om vervolgens een rits weinig relevante opmerkingen te moeten aanhoren.

Nieuwe medewerkers altijd welkom!
Infosessie over de werking, het verleden
en het alcoholgebruik van Veto
woensdag 13 oktober 19u00
1e verdieping 's Meiersstraat 5.

Vrije tribune | Waarom men voor diversiteit niet op zijn lauweren mag rusten.

非命

Bovenstaand Chinees citaat uit de Mozi is ongeveer 2500 jaar oud. Fei ming betekent "tegen het lot" of "tegen de berusting". Het is nog steeds actueel voor het gelijke kansenbeleid omdat de huidige inspanningen onvoldoende zijn. De toenemende diversiteit zal zichzelf niet oplossen.

TEGEN DETERMINISME

Aan onze universiteit studeren heel wat studenten uit demografisch ondervertegenwoordigde groepen, de zogenaamde kansengroepen. Allochtone studenten, niet-ASO studenten, studenten met een functiebeperking. Aan de K.U.Leuven heeft 3,1% van de studenten een functiebeperking, dat terwijl in Vlaanderen tussen de 15 en 20 procent van de inwoners te maken hebben met een functiebeperking. Als we kijken naar beursstudenten zien we éénzelfde trend: 16% aan onze universiteit, tegenover 23% in Vlaanderen. Deze studenten hebben het niet gemakkelijk: ze komen aan met een leer- of een taalachterstand, voelen zich verloren in

onze structuur of hebben speciale noden waar de instelling op voorbereid is noch ervaring mee heeft. De slaagcijfers zijn dan ook minder: in het eerste jaar slagen slechts 9% van de studenten met een (gedeeltelijke) Maghrebijnse origine, studenten uit het BSO doen het met hun 12% nauwelijks beter. Alle inspanningen ten spijt.

Daarbij, de studenten die nu aan onze universiteit studeren, zijn de sterksten uit deze kansengroepen, de meest weerbare. Degenen die het ongelijkheidsreproducerende secundair onderwijs hebben doorstaan. Als zij het al moeilijk hebben om zich te handhaven aan de universiteit, welke kans is er voor degenen na hen? Dit deterministisch beeld moet ontkracht worden.

TEGEN DE BERUSTING

Er zijn oplossingen, maar daarvoor moet de universitaire gemeenschap zichzelf in vraag durven stellen. Als de studentenbevolking aan de universiteit de samenleving perfect zou weerspiegelen, zou bijna 40% ervan uit een kansengroep komen.

Daarom mag het beleid in geen geval haar inspanningen opgeven, ondanks alle weerstand of praktische beperkingen die zij ondervinden. De universiteit moet blijven proberen een werkbaar structuur in elkaar te steken. Al te vaak wordt er enkel geëxperi-

menteerd met good-practices, en worden ze betaald door tijdelijke subsidies. Een structurele implementatie dringt zich op. De overheid kan in zich deze ook veel actiever opstellen.

Ook zouden sommige professoren hun statuut meer eer aandoen door minder vanuit de visie te vertrekken dat kansengroepen hier niet thuis horen, of de visie dat uitzonderingen nergens voor nodig zijn. Onze kennis-economie heeft nood aan alle hoger opgeleiden die ze kan krijgen. Is het in deze relevant een student met uitzonderingsstatuut op het examen daarmee te confronteren, als daar een grondige attestering aan voorafgaat? Kansengroepen zijn geen tweederangsburgers of profiteurs.

Tot slot mag de student zich in geen geval gaan berusten in zijn lot, bij problemen niet denken "Waarom ik weer?", maar wel "Alle eerdere obstakels heb ik ook al overwonnen, dit kan ik ook!" Er zijn hulpmiddelen om gelijke kansen af te dwingen, zoals het VN-handvest voor Personen met een Handicap (zie ook het VLOR advies) of het GOK-decreet van 2008.

Het zal voor niemand een pretje worden, maar we hebben geen alternatief. Berust dus niet, ga ervoor!

VINCENT BOULANGER |

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

HOOFPRIJS
WIN EEN

Heb jij een knappe, briljante of geniale kop?

Versla dan al je vrienden online en quiz nadien heel Vlaanderen plat.

Zet je grijze cellen op scherp en daag vanaf 6 oktober je vrienden uit voor een online quiz. Hoe meer vrienden je aan het spelen krijgt, hoe vaker je vanaf 20 oktober kan deelnemen aan de wedstrijd en hoe hoger je kansen om te winnen. De eerste 5.000 deelnemers krijgen sowieso een proefabonnement op Knack cadeau. En als jij het schopt tot Strafste Student van Vlaanderen, win je een smart coupé Pulse! Hoe de wedstrijd in elkaar zit en wat je met je knappe kop nog allemaal kan winnen, vind je terug op de site. Gebruik dus voor één keer je gezond verstand en speel mee!

de Strafste Student.be

georganiseerd door

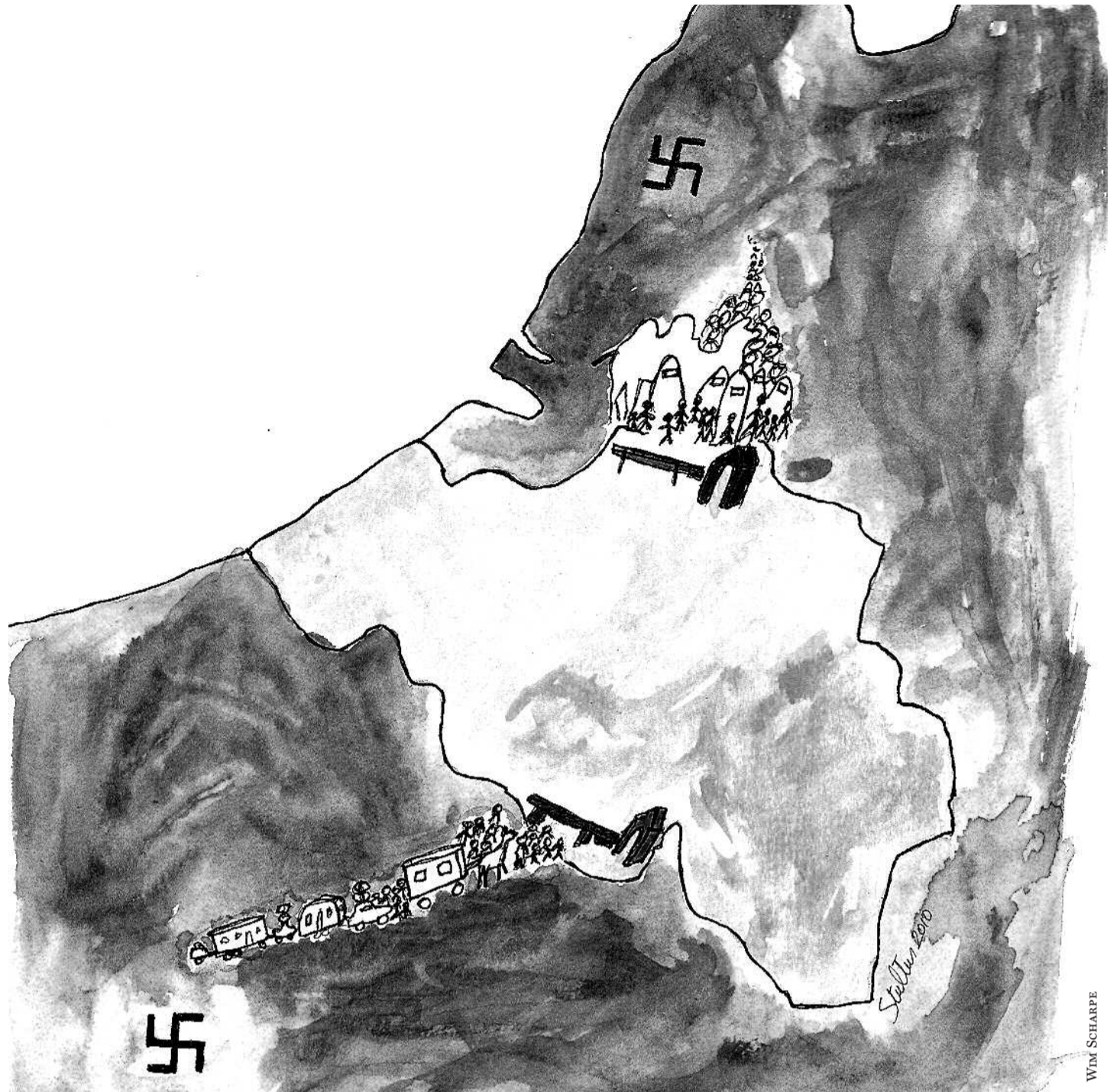
Knack

Bij Veto investeren wij voortdurend in optimalisatie en op onze krent zitten. Het moeten niet altijd dezelfde pennen zijn die schrijven, dezelfde fototoestellen die kiekeken of dezelfde lenzen die nalezen.

In dat kader zijn we blij deze week een nieuwe cartoonist aan u voor te stellen. Zelf zijn we verheugd en blij. Vindt u dat onterecht of gaat u akkoord? Mail uw opmerkingen gerust door naar veto@veto.be.

Denkt u dat u beter kan? Ook goed, doe een poging en stuur uw werkzaamheden door naar hetzelfde adres. Wie weet staat uw naam volgende week wel te pronken op een van onze pagina's.

(RB & GJ)

WIM SCHARPE

Vrije tribune | Tijd om “Bologna” bij te sturen

De invoering van de bachelor- en masteropleidingen vanaf het academiejaar 2004-2005, is al enige tijd op kruissnelheid. Deze hervorming geeft uitvoering aan de Bolognaverklaring van 1999. Bij de start van een nieuw academiejaar valt het opnieuw op dat veel aandacht gaat naar nieuwe (opleidings)structuren. Van een inhoudelijk debat is weinig sprake. Daarom wil ik als (praktijk)lector aan de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL) vijf kritische kanttekeningen maken om het debat over een bijsturing te voeden.

FLEXIBILISERING IS GELIJK AAN INDIVIDUALISERING.

De bachelor- en masteropleidingen zijn gekenmerkt door flexibilisering. Studenten sluiten studiecontracten om hun opleidingsprogramma en de voortgang via examens en behaalde 'credits' te spreiden. Maar voor een jongere wordt het studeren zo steeds meer herleid tot een strikt individueel 'project'. Sommige collega's beschouwen dit als een maatschappelijke tendens, maar moet een universiteit of hogeschool die versterken? Mijn ervaring leert dat steeds meer studen-

ten het moe worden om hun opleiding volledig zelf te beheren.

Het hoger onderwijs is ook meer en meer toegespitst op het vergroten van competenties die van pas komen op de arbeidsmarkt (prestatiegericht denken, werkdruk verdragen, efficiëntie nastreven enzovoort). Als lector wil ik meer zijn dan een doorgeefluik van kennis en vaardigheden voor professioneel gebruik. In mijn eigen studententijd keek ik op naar docenten die een 'autoriteit' waren en die met passie hun opdracht vervulden. Ze brachten me een (zelf)kritische houding bij. Nu kan en mag de vraag niet meer gesteld worden naar wat de gemeenschap en mensen individueel nodig hebben.

PRESTATIEDRUK LEIDT TOT MINDER 'SAMENLEVING'.

Door de flexibilisering en modularisering van de opleidingen stijgt de prestatiedruk voor de studenten. Voor ervaringsleren en geïntegreerd leren zijn er minder kansen. Zo rest er bijna geen tijd meer voor activiteiten die niet les- of studiegebonden zijn, maar wel een essentieel onderdeel het 'student zijn' vormen: samen op stap gaan, een engagement in de

studentenclub, samen sporten. Ook voor vrijwilligersinzet in het jeugdwerk is er nog nauwelijks ruimte. Jeugdwerk, dat volgens Mark Hooghe en andere academici zo belangrijk is voor een democratische en verdraagzame instelling van jongeren.

Waarnee ben ik dan als lector bezig als ik hen in een opleiding die vormt tot sociaal werker of cultureel animator, moet zeggen dat ze hun vrijwilligerswerk maar moeten afbouwen als ze willen slagen?

STUDEREN OP MAAT DRUKT HET SAMEN LEREN WEG.

Omdat studeren in het hoger onderwijs zoveel mogelijk op maat van die individuele student gebeurt, zijn er geen studiejaar meer. Samen beginnen aan een opleiding om samen te eindigen, is er heel vaak niet meer bij. Collectieve momenten worden schaars en 'werken in groep' is geen meerwaarde meer.

Credits verzamelen is de boodschap, maar examenresultaten worden niet meer op een gezamenlijk moment in de school bekendgemaakt. Iedereen kan ze thuis via de computer opvragen. Maar zo weet Jan niet meer hoe Miet het heeft gedaan. En Miet hoeft niet te rekenen op steun van andere studenten als haar uitslag niet denderend is. Het lijkt voor de samenleving steeds minder interessant om te investeren in onderwijs dat oog heeft voor sociale waarden, vaardigheden om in groep te functioneren enzovoort.

BOLOGNAHERVORMING RESULTEERT IN LANGERE STUDIEDUUR.

Veel studenten hebben ook een hogere levensstandaard dan vroeger en die kost geld: de geriefelijke inrichting van het kot, nieuwe kleren, reizen, festivals. Een groot aantal onder hen neemt er daarom ook een tijdelijke of deeltijdse baan bij. Daardoor vermindert de energie om gefocust te blijven op de studies.

Het examensysteem, dat geen deliberatie meer toelaat, is ook verleidelijk om in de zomerperiode toch maar te kiezen voor een langere vakantie in plaats van een tweede zitting voor te bereiden. Vakken worden 'meegenomen' naar een volgend academiejaar. Maar op het einde van de opleidingsrit wordt de werklust door dat uitstelgedrag te zwaar en doen studenten er 'een jaartje' langer over. De Leuvense associatievoorzitter André Oosterlinck wees er recent op dat de hervorming leidt tot een studieduurverlenging van 30 procent.

SCHAALVERGROTING MONDT UIT IN KWALITEITSVERLIES.

De fusies van de hogescholen in 1995 en de vorming van vijf associaties in 2003 zouden meer samenwerking, wederzijdse onderwijsinspiratie en kostenbeheersing opleveren. Maar in de praktijk zie ik vooral logge gehele met een afstandelijker bestuur en minder betrokkenheid van docenten. Meer directie, meer middenkaders en minder praktijkgericht onderwijs. Meer afstandsonderwijs en minder middelen voor onderwijs in kleinere groepen.

Met de vorming van associaties in 2003 — de KHL trad toe tot een associatie met de K.U.Leuven — is de druk op het eigen onderwijsproject van de opleidingsdepartementen alleen maar groter geworden. De associatieleiding deelt de lakens uit en draagt er meer met machts- dan met pedagogische argumenten toe bij dat de vermeende voordelen van schaalvergroting uitmonden in kwaliteitsverlies.

Het 'Bologna'proces' beloofde een stimulans te zijn voor hoger onderwijs op een hoog pedagogisch niveau. Om die belofte waar te maken, moet dat proces snel worden bijgestuurd.

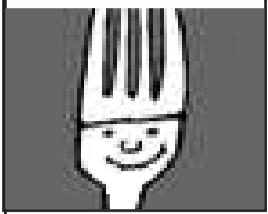
FLOR ORLI, LECTOR, DEPARTEMENT SOCIALE SCHOOL HEVERLEE |

doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

afhaalpunten, data en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

12-15 Okt 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A2+A3	5.00
Koninginnenhapje A2+A3	3.50
Macaroni uit de oven, met ham en spinazie A2+A3	2.60
Spaghetti bolognaise A1	2.60 – 3.10
Steak met groenten en saus A1	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4.60
Tofuballetjes, wokgroenten, zoet-zure saus en gebakken rijst	4.10
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	4.60
Visfilet met mediterrane saus en broccoli	5.00

woensdag

Kalkoenrollade met roze pepersaus en oventomaat A1+A2	4.60
Koninginnenhapje A1+A3	3.50
Pensen met appelmoes	2.60
Spaghetti Bolognaise A3	2.60 – 3.10
Steak met groenten en saus A2	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4.60
Varkensgebraad met gebakken witloof aardappelschijfjes	4.60
Vegetarische lasagne	4.10

donderdag

Braadworst met bloemkool in room A1+A3	2.60
Cannelloni	4.60
Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen	4.10
Entrecote uit de Auvergne met kruidenboter, een slaatje en friet	5.00
Koninginnenhapje A2+A3	3.50
Pan Bagnat met Brie en slaatje (Veggie 2 in Alma 2)	4.60
Spaghetti bolognaise A2+A3	2.60 – 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4.60

vrijdag

Kippenburger met erwten	2.60
Koninginnenhapje	3.50
Schartongrolletjes met witloof en dillesaus en worteltjes	5.00
Spaghetti bolognaise A1+A2	2.60 – 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4.60
Veggie uiberger met groentensalatouille in Napolitaanse saus	4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

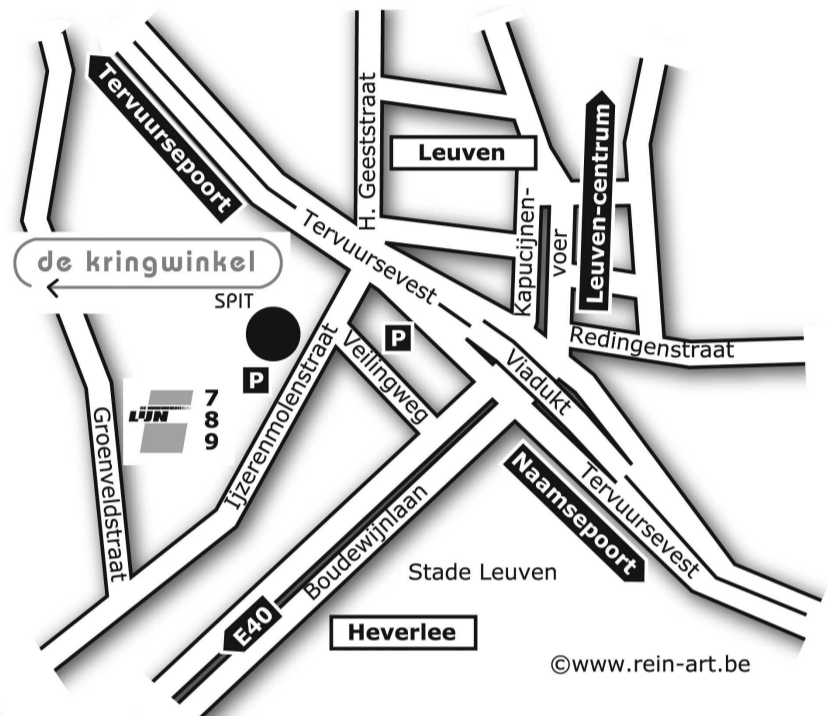
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

Begin je aan een bachelorpaper of masterproef?

Kies voor een genderinvalshoek!

Al je materiaal op 1 plaats

11 oktober tot 10 november 2010

MAAND VAN DE
STUDENT

RoSA OPENDEURDAGEN
VOOR EEN STERKE START

RoSa, vzw

Documentatiecentrum, Bibliotheek en Archief voor Gelijke Kansen m/v,

Feminisme en Vrouwenstudies

info@rosadoc.be, www.rosadoc.be

De bibliotheek staat ook het hele jaar open voor studenten: ma-do van 10u tot 17u

Koningsstraat 136
1000 Brussel

Tel. 02/209 34 10

(advertentie)

KULEUGEN

NIEUWE POLITIEACTIE TEISTERT LEUVENSE JEUGD:

PEDOMAN!

Leuvense politie steekt hand in eigen boezem

GELEKTE MAIL VAN PETER VANDERMEERSCH AAN VETO

- 1.) De verkoopcijfers zijn niet goed. Voortaan studenten betalen om Veto te lezen? Dat deden wij bij De Standaard ook met goedkope promotie-abonnementen voor korte periode.
- 2.) Jullie hebben te veel columns die geen meerwaarde bieden: Neem nu de splinter van vorige week. Misschien niet toevallig geschreven door een man op leeftijd...
- 3.) jullie zijn bang voor een aantal thema's. Een paar voorbeelden van de jongste week
 - Mode: In GEBU-evaluatie wordt Tine Baelmans beoordeeld op zowat alles behalve haar kledingstijl.
 - Een van de belangrijkste maatschappelijke debatten van de laatste maanden, is bier. Inbev wil van Stella luxebier maken. En waar schrijven jullie over? De toekomst van de universiteit...
- 4.) Jullie zijn soms te traag. Peter Adriaenssens stond een week eerder in campuskrant. In feite is dat een schande.
- 5.) Nog dit: jullie zijn te bang voor lezersbrieven. Als jullie de krant scherper willen maken, willen provoceren, dan moet je meer lezersbrieven publiceren. De Standaard besloot tien jaar geleden een column te geven aan Mia Doornaert. Tientallen boze brieven kregen we. Dat een krant dat niet moest doen. Maar we werden wel het centrum van het politieke en intellectuele debat in Vlaanderen

Dat moet Veto zijn voor Leuven

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - Nummer 03
Maandag - 11 oktober 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ruben "How I met your mother" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Curb your enthusiasm" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Pieter "Band of brothers" Haeck, Sophie "House M.D." Verreyken, Jens "Mad Men" Cardinaels, Jelle "The Sopranos" Dehaen, Laurens "Entourage" Cerulus, Eline "Twin Peaks" Van Eldere & Linde "Friends" Smeets

Medewerkers deze week:
Alexander "The office" Cornet, Andrew "Extras" Snowball, Bas "The wire" Van den Bogaert, Cedric "24" Hauben, Christiaan "Lost" Franz, Erin "Family guy" Maas, Danny "Prison break" Van Der Elst, Filip "Deadwood" Tielens, Frank "Weeds" Pietermaat, Frederik "Cheers" Herregods, Janina "Desperate housewives" Verbruggen, Joris "Father knows best" Himpens, Margot "Six feet under" Hollevoet, Marie "Dexter" Verbeeke, Peter "Gossip Girl" Debacker, Sarah "Rome" Van Pee, Stephanie "Frasier" Verbeken, Tomas "Seinfeld" Cassiman, Xavier "The wonder years" Van den Bogaert, Xavier "True blood" Vankeirsbulck

Cartoons:
Wim "Parellissers" Scharpe, Peter "Bones" Moerenhout, Seb "Cold case" C & Laurens Cerulus

DTP:
Geert Janssen, Ruben Bruynooghe, Jens Cardinaels, Sophie Verreyken & Laurens Cerulus

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Ruben Bruynooghe & Geert Janssen

Internet:
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxime "Dallas" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, tv-series...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“GORBATSJOV WAS MIJN EERSTE MANAGER”

Aangezien Mappy.be nooit onze beste vriend is geweest, arriveren wij een uur te laat aan de Mediaaan 1. Q-music-dj Sven Ornelis (37) loopt over van medelijden en stelt zijn vergadering even uit om ons te woord te staan over radio, zijn jeugd en zijn eerste roman.

JENS CARDINAELS & GEERT JANSSEN |

Veto: Laat ons beginnen met een citaat van onze moeder: “Op Q-music wordt echt goede muziek gedraaid.”

Sven Ornelis: (lacht) «Mooi compliment. Iedereen is welkom, maar wij richten ons vooral op mensen tussen 18 en 44 jaar. Dat moet een commerciële zender doen, aangezien adverteerders mikken op jongeren.»

«Ik denk dat de laatste jaren de perceptie veranderd is: vroeger had je goede en slechte muziek. Die grens is vervaagd. Ooit zong Raymond van het Groenewoud: “In de muziek zijn er veel racisten”. Ik denk dat dat verminderd is. Mensen gaan nu meer voor het vakmanschap van muzikanten, in eender welk genre. 10 of 15 jaar geleden was dat helemaal anders. De ommekeer kwam er door “foute muziek” — een term die door ons is uitgevonden. Zulke muziek vond je destijds goed, maar

“Ik heb heel veel compassie gehad met Peter Van de Veire”

je schaamde je daarvoor. Nu is het net dat soort liedjes waarop fuifgangers uit de bol gaan. Zolang je je maar amuseert. Aan de andere kant draaien wij zulke songs alleen tussen 9 en 10 uur, voor de rest draaien wij hits.»

Veto: Een heleboel mensen hebben een hekel aan Q-music.

Ornelis: «Dat is niet meer dan normaal. Zeker in de ochtendshows profileren radiozenders zich met grote namen. Je hebt Peter Van de Veire, Tomas De Soete en wij. Dat zorgt voor gezonde concurrentie, als wij elkaar tegenkomen, gaan wij heel vriendschappelijk met elkaar om. Studio Brussel slaagt er door zijn muziekkeuze in jongeren aan zich te binden in een periode waarin ze hun smaak ontwikkelen. Dat een StuBru-fan ons een minder warm hart toedraagt, is logisch, maar gelukkig zijn er evenveel jongeren die Q-fan zijn.»

WIJSNEUS

Veto: Wat heeft u gestudeerd?

Ornelis: «Godsdienstwetenschappen in Leuven. Die studie heb ik op mijn thesis na afgewerkt. Ik heb dus geen diploma. Toch is het straf dat ik het zolang gedaan heb, aangezien ik toen al volop bezig was met radio en tv. Ik wilde wel mijn diploma halen, want als ik het niet zou maken in de media, dan kon ik nog altijd het onderwijs in. Bovendien was ik toen nog zeer gelovig.»

«Ik had ook Germaanse kunnen doen, want ik ben veel met taal bezig en ik schrijf graag, zo maak ik columns voor *Het Laatste Nieuws*. Maar mijn liefde voor taal was te groot. Ik dacht dat ik mijn passie voor taal zou kapotstuderend door die materie te veel te analyseren. Dat is exact wat er gebeurd is met Godsdienstwetenschappen.»

Veto: Als jongeman was u bezig met de radio, u schreef en u ontmoette Gorbatsjov, de president van de toenmalige USSR. Vanwaar die dadendrang?

Ornelis: «Dat komt vooral door mijn karakter. Ik was erg geïnteresseerd in politiek, net in de woelige periode van de jaren tachtig. Het idee dat er wel eens een kernoorlog kon uitbreken,

fascineerde mij als kind. Ik was erg idealistisch en daarom heb ik naar Gorbatsjov geschreven. Ik ontmoette hem nadien ook in het echt. Zo kwam ik terecht bij de Verenigde Naties voor de Jeugd. Ik was een idealistisch wijsneusje dat dacht de wereld te veranderen. Dat heeft me kansen geschonken. Je zou kunnen zeggen dat Gorbatsjov mijn eerste manager was. Door hem kreeg ik erg veel aandacht.»

Veto: Ook van radiomensen?

Ornelis: «Ja, vooral van Michel Follet, de coole radioman van dat moment. Hij werkte toen voor het populaire Radio 2 Omroep Brabant. Dat was indertijd een zeer grote zender, want

van hen zijn nu al te horen op de radio.»

Veto: Hoe kijkt u terug op uw Donnaperiode?

Ornelis: «Dat was super! Op een bepaald moment ontstond *Deckers & Ornelis*, dat negen maanden op die zender heeft gelopen. Toen kregen we een unieke kans: Vlaanderen was tot dan één van de laatste Europese landen waar er nog geen commerciële radio was. Op een bepaald moment besloot de overheid twee frequenties uit te delen aan commerciële bedrijven. Daar had de VMMA (*het bedrijf boven onder andere vtm, 2BE en Q-music, red.*) interesse in en daarom vroegen zij aan Bert Geenen, Erwin Deckers en mij of wij een format voor die zender wilden bedenken.»

Veto: Hebben jullie dat zelf allemaal mogen organiseren?

Ornelis: «Ja, dat leidde tot hilarische brainstorms. Hoe noem je zo'n station? Allerlei re-

frequentie van Donna en dan zeiden ze dat ze helemaal van nul begonnen, wat natuurlijk niet klopt. Bij ons kenden de mensen niet eens de frequenties. Nu zijn we op Radio 2 na de grootste zender van Vlaanderen en in de commerciële doelgroep zijn we marktleider.»

Veto: Jullie hadden wel het grote voordeel een onderdeel te zijn van *De Persgroep*, de machtige uitgeverij boven *Het Laatste Nieuws*, *De Morgen*, *vtm*...

Ornelis: «Dat was vooral handig om de frequentie te krijgen. Verder hebben wij daar geen voordeel van gehad. Toen bekend werd dat de VMMA één van de twee frequenties kreeg, leefde in dit huis meteen het idee dat we “vtm-radio” zouden maken. Vtm had toen nog een oud kijkerspubliek en vtm-coryfeeën droomden al van *Tien Om Te Zien*-muziek en presentatoren als Willy Sommers. Met alle respect, maar wij zagen het anders.»

Veto: Zou dat hebben kunnen werken?

Ornelis: «Misschien, maar zoals ik al gezegd heb, moet een commercieel station adverteerders aantrekken. Dan moet je je op een jong publiek richten. Dat is anders dan bij de VRT. Zij krijgen geld van iedereen en moeten dus ook radio maken voor iedereen. Dat doen ze goed met zenders als Klara, Studio Brussel... Maar hitradio's kunnen perfect gemaakt worden door commerciële mediabedrijven.»

SLECHTE ZENDER

Veto: Wat vindt u van de omvorming van Donna tot MNM?

Ornelis: «Ze hebben Donna veel te vroeg opgegeven. Dat bewijzen de luistercijfers nu keihard. Donna was een sterk merk, maar door steeds maar te herprofilieren — nu eens mikken op heel jonge mensen, dan weer op oudere — hebben ze de zender kapot gemaakt. Je moet jezelf constant heruitvinden: als je Q-music in haar huidige vorm vergelijkt met Q van tien jaar terug, zou je merken dat dat een heel andere zender was. Toch is er nooit een bruske overgang gebeurd.»

«Ik heb heel veel compassie gehad met Peter Van de Veire. Hij was iedereens lieveling bij Studio Brussel. Toen hebben ze hem daar weggehaald, wat zorgde voor ongenoegen bij StuBru-fans. Daar kan Wim Oosterlinck over meespreken (*hij maakte de overstap van StuBru naar Q-music, red.*). Ten tweede zeiden ze bij de VRT: “Beste Donnaluisteraars, jullie

“Afgelopen zomer heb ik mijn eerste roman geschreven”

luisteren nu al tien jaar naar een slechte zender. We gooien alles weg en Peter Van de Veire gaat alles opnieuw doen.” *Die gast* hebben ze in zo'n moeilijke positie gezet. En ik denk dat ze dat zelf heel goed beseffen. Ook waren Donnaluisteraars op hun tenen getrapt.»

Veto: Wat zijn tot slot je verdere carrièreplannen?

Ornelis: «Ik zie mij nog 10, 20, 30 jaar voor de radio werken. Het is een creatief medium. Volgende week (*deze week, red.*) zenden we bijvoorbeeld gedurende veertien dagen uit bij luisteraars thuis. Verder blijf ik columns schrijven, want dat doe ik ontzettend graag. Ik kan jullie ook vertellen dat ik afgelopen zomer mijn eerste roman heb geschreven. Die komt in het voorjaar uit. Het is grappig dat ik dit aan jullie kan vertellen, want een belangrijk personage heeft voor een Leuvense studentenblad geschreven.»

XAVIER VAN DEN BOGAERT

Donna en Q-music waren er nog niet. Follet zei: “Dat *bazeke* heeft goesting om radio te maken”. Zo kreeg ik de unieke kans om te leren met vallen en opstaan. Dat zou nu niet meer mogelijk zijn, vrees ik.»

Veto: Hoezo?

Ornelis: «Nu willen we mensen die al heel veel kunnen, op onze zenders *steken*. Dat begrijp ik wel, maar het bemoeilijkt de zoektocht naar jong talent. Daarom hebben we de “Q-academy” opgericht, een opleiding voor mensen die het vak willen leren. Eerst komen kandidaten testen doen en wie opvalt, wordt begeleid en krijgt een kans om zijn talent te ontplooiën. Enkel

clamebureaus kwamen met een naam aandragen. Heel lang hebben we onze zender “Wasabi” willen noemen. Toch kozen we voor “Q-music”. Enerzijds omdat wij radiofreaks zijn: we hadden een goed zingbare naam nodig, dat is belangrijk voor de jingles. Anderzijds haalden we inspiratie uit de VS. Daar moesten radiostations vanwege technische redenen hun naam beginnen met een letter.»

WILLY SOMMERS

Veto: Was Q meteen een succes?

Ornelis: «Neen, we begonnen met helemaal niks. Dat is anders dan bij MNM. Zij hebben gewoon een doorstart gemaakt: ze zaten op de